

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 52 (6769)

• Trešdiena, 1997. gada 16. jūlijs

• Cena Ls 0,16

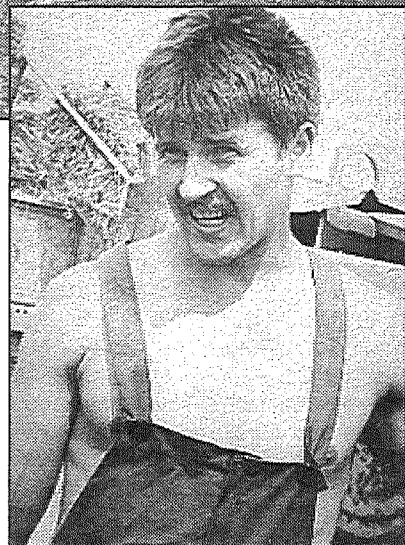
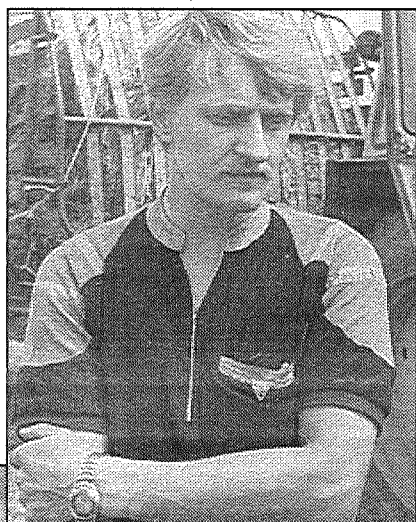
Div' un vairāk pļaviņas...

Siena laiks Rožupes pagastā raksturojams īsi — viss notiek. Pa vienu pagasta ceļu paveras skats uz pļavu, kurā presēšanas agregāts no sava garā knābja ik pa brīdim izmet vienādas formas taisnstūrus — smaržīga siena ķīpas. Citā vietā talcinieki un saimnieki pilda šķūni, tukšodami ar ķīpām pilnu traktora piekabi, kamēr vēl citas divas gaida savu kārtu. Redzamas pilnībā nokoptas pļavas, arī vistīrākais roku darbs — ar siena dakšām krautas kaudzes. Uzvēdījot jūlija elpu, garām aizlīgo zirga vilkti siena vezumi.

Ir zemnieki, kas pilnībā pabeiguši siena gatavošanu. Leons Vaivodis, kura apsaimniekotajos 100 hektāros pārsvarā aug graudaugi, bet arī lopbarība saimniecības 16 lopiem, teica, ka jau pagājušās nedēļas nogalē siena gatavošanai un šķūņos vešanai pielikts punkts.

Saimniecības deviņiem liellopiem sienu sagādājis arī Viesturs Pastars. Siena laiks bijis labs, viņš saka, lietu dabūjis redzēt tikai tas siens, ko pasteidzies nopļaut tūlīt pēc jāņiem. Siens sagatavots divu nedēļu laikā. Viestura Pastara saimniecībā «Migliņas» ir gan zāles pļaujmašīna, gan vālotājs, savācējpiekabe un traktors. Viesturu satapām radnieka pļavā. Rožupes pagastā

● Andris Vilcāns var justies apmierināts — pēdējā siena krava aizlīgo uz šķūni.

cieši tiek ievērots kooperēšanās princips. Tehnikas īpašnieki visos lauku darbos palīdz tām saimniecībām, kurās nav savas tehnikas. Viesturs teica, ka citudien esot pa četrpadsmit pieteikumi un pasūtījumi, un tā rindas kārtībā arī steigoties no viena pie otra. Turēt nenodarbinātu tehniku nesot izdevīgi, atzīst Viesturs. Taču pavasarī viņš vairāk piesaistīts savai saimniecībai. Tā kā pārsvarā «Migliņas» nodarbojas ar graudkopību, sējas laikā daudz darāmā savos tīrumos.

Šī gada pēdējo sienu, pārvērstu ķīpās, vāca Apenāju saimnieks Andris Vilcāns. Ar siena laiku viņš jūtas apmierināts, labi izmantojot savu tehniku — presētāju un traktoru, ziemas barība govīm un jaunlopiem sagādāta bez raizēm. Pats Andris piekabē krauj ķīpu vezumu, bet pie traktora stūres — radnieks Aloīzs Lielojuris. Savukārt ar pļāvēju strādājis tēvs. Tiklīdz šķūni ielīgos šīs vasaras pļavas pēdējie sveicieni, Andris dosies talkā citiem zemniekiem.

L.Rancāne
J.Silicka foto

● Viestura Pastara vadītā traktora savācējpiekabe kā rotaļdamās viegli paceļ vālu pēc vāla, kas čaukst un dvesmo zem jūlija debesīm. Aizmurgurē paliek tīrs pļavas gabals.

Preiļu 1. pamatskolas pirmais darba gads

Ieceru daudz, bet...

■ Jā! Tā varētu sākt šo apskatu par Preiļu 1. pamatskolas pirmo pastāvēšanas gadu. Tiešām, ieceru un arī priekšlikumu no neseno notikušās akreditācijas komisijas darba ir ļoti daudz, bet viss apstājas pie līdzekļiem.

Izskanējis pēdējais zvans un pirmais izlaidums 9. klasēm, aizskrējis pirmais mācību gads pirmajām piecām klasēm. Taču viens no svarīgākajiem notikumiem Preiļu 1. pamatskolā bija akreditācija, jo bez akreditācijas apliecības skola nedrīkst izsniegt izglītības dokumentus. Akreditācijas komisija ar valsts inspektoru J.Lozdu priekšgalā vērtēja skolas darbības 22 rādītājus. Vērtējumam ir četras pakāpes — augsts, labs, pietiekams, nepietiekams.

Labu vērtējumu saņēmām par šādiem rādītājiem: nolikuma atbilstība likumdošanai, skolas darbības projekts, obligātā izglītības izpilde, metodiskais darbs, skolas bibliotēka, ārpusstundu darbs, klašu audzinātāju darbs, arodkonsultāciju un arodorganizēšanas darbs, skolēnu pievešana. Kā pietiekams vērtēts šāds darbs: vadības darba organizācija, pedagoģisko darbinieku sastāvs, skolēnu zināšanu līmenis, stundu, plāna un valsts standarta izpilde, nodrošinājums ar mācību un metodiskajiem līdzekļiem, materiālās bāzes atbilstība sanitārājam normām, skolēnu līdzdalība darba organizācijā, pulciņu un fakultatīvu darbs, skolēnu medicīniskā aprūpe, skolēnu ēdināšana, skolas sanitārais stāvoklis un apkārtnes sakoptība, skolas finansiālais nodrošinājums un tā mērķtiecīga izmantošana.

Tāds ir akreditācijas komisijas vērtējums, bet gribētu pievienot dažus komentārus. Pamatskolas matemātikas skolotāji apspriežoties secināja, ka matemātikas kontroldarba uzdevumi bijuši pārāk sarežģīti, iepriekšējā gadā pat matemātikas eksāmens bijis ievērojami vieglāks. Un vēl ieteikums no matemātiķiem — akreditācijas kontroldarba uzdevumus vajadzētu sastādīt skolotāju grupai, bet ne vienam cilvēkam.

Daudzos rādītājos pietiekamais vērtējums saistīts ar līdzekļu trūkumu un Preiļu 1. pamatskolas pārlīvētību (skola paredzēta 520 vietām, bet tajā mācījās 890 skolēni). Negribētu piekrist vērtējumam «pietiekams» divos rādītājos: skolēnu medicīniskā aprūpe un skolas sakoptība. (Nesen «Novadniekā» to redzējām kā vienu no sakoptākajām vietām Preiļos). Bet tāds punkts kā skolas finansiālais stāvoklis, manuprāt, būtu jānovērtē nevis kā pietiekams, bet gan kā nepietiekams.

Skolas administrācija strādāja pirmo gadu, un tagad mēs zinām, kuras ir vājās vietas. Tātad Preiļu 1. pamatskola saņēma akreditācijas apliecību uz pieciem gadiem, un tas, pēc manām domām, ir optimālais termiņš.

Pievienoju dažus skolēnu izteikumus, kurus viņi sniedza akreditācijas aptaujās par savu skolu. «Skolā man nepatīk tas, ka: ir par daudz skolēnu, maz vietas. Garderobes ļoti šauras, dienas beigās drēbes kļuvušas mitras. Tālu jāiet uz sporta klubu «Cerība». Veci soli un krēsli, nav stadiona un nav pabeigta sporta zāle. Bufete diezgan nesakopta. Skolotāji pārāk stingri vai pārāk vecmodīgi, dažreiz rupji. Skolā man patīk, ka: skola ir ļoti skaista. Kad ieej iekšā,

uzreiz uzlabojas garastāvoklis, koridori un klases ir tīras. Tā ir sakopta skola. Skolotāju istabā bieži notiek izstādes. Ārpuskolas pasākumi ir ļoti dažādi un interesanti. Var iet par velti uz baseinu. Vienkārši baigi feina skola, tā ir manas otrās mājas. Tā ir un būs mana mīļākā skola. Skolā valda draudzīga gaisotne. Skolotāji pārsvarā ir patīkami un kopumā konfliktu nav, ja vienīgi neej pa «šķību» ceļu.»

Bet tagad nedaudz par pārējo skolas dzīvi. 9. klasi šogad beidza 76 skolēni, visi saņēma apliecības par pamatizglītību. Esam saņēmuši vairāk nekā 125 iesniegumus no tiem vecākiem, kuru bērni sāks iet 1. klasē jaunajā mācību gadā. Tātad 1. septembrī Preiļu 1. pamatskolas skolēnu skaits varētu būt apmēram 950. Tas nozīmē, ka esošajās telpās saspiesties būs vēl grūtāk. Pietrūks arī solu un krēsli.

Ļoti sekmīgi mūsu skolas skolēni piedalījās mācību olimpiādēs un sporta sacensībās. Uzvaru saraksts ir ļoti garš, tāpēc tikai daži skaitļi: iegūtas vairākas godalgotas vietas valsts krosā un vieglatlētikā (D.Voronkina un Z.Liniņa, O.Vilcāns un R.Madelāns). Rajona olimpiādēs iegūtas 23 pirmās vietas, 18 — otrās, 28 — trešās un 14 — atzinības. Šajos rādītājos atpaliek trīs lielākās rajona vidusskolas kopā. Latgales novada olimpiādēs iegūtas trīs pirmās, viena otrā un divas trešās vietas. Jānis Bernāns iegūvis trešo vietu amatu mācības valsts olimpiādē.

Tajā pašā laikā skola ir kritiskā finansiālā stāvoklī, jo parāds par apkures sezonu ir 18 tūkstoši latu, un ir saprotama pašvaldības uzņēmuma «Siltums» vēlme atgūt šo parādu kaut vai tiesas ceļā. Varu paskaidrot tikai to, ka pilsētas dome naudu (kura paredzēta skolas budžeta) par apkuri skolai nav ieskaitījusi kopš 1996. gada 1. novembra. Arī pašlaik uz 1. jūliju Preiļu 1. pamatskola no budžeta ir saņēmusi tikai 27 procentus no gadam paredzētās summas, kaut gan pusgads jau garām. Skaitļos tas izskatās šādi: gada budžets 66 500 latu, bet uz 1. jūliju skola iztērējusi 18 042 latus. Taču ceru, ka Preiļu pilsētas domes priekšsēdētājs V.Ivanovs būs pretimnākošs un mums palīdzēs, jo vienošanās par naudas saņemšanu apkures parāda nomaksai un kārtējiem remontiem jau ir.

No pagājušā gada budžeta Preiļu 1. pamatskola nesaņēma astoņus procentus, kaut gan vairākās iestādēs budžeta izpilde bija 98 — 100 procenti. Ceru, ka šogad sadale būs taisnīgāka.

Skolas iecerēs ir vasaras brīvlaikā veikt nelielus kosmētiskos remontus gaitējos, pārveidot ēdamzāli, nomainīt soliņus pie skolas, pabeigt piebūves celtniecību, lai uz to varētu pārcelt skolas garderobes un ģērbtuves. Protams, vajadzīgas grāmatas, mācību līdzekļi, soli, krēsli, jauni datori un daudz kas cits.

Nobeigumā gribu pateikties visiem vecākiem, kuri ziedoja līdzekļus Preiļu 1. pamatskolas ziedojumu fondā. Varu informēt, ka tika savākti apmēram 840 latu, un tie tiks izmantoti ēdamzāles pārkārtošanai un remontam, kā arī citām skolas kopējām vajadzībām. Atskaiti par līdzekļu izlietojumu skolas administrācija sniegs septembra sākumā (ātrāk ar to iepazīties var 1. pamatskolā uz vietas).

Novēlu saulainu vasaru un labu atpūti!
A.Adamovičs,
Preiļu 1. pamatskolas direktors

Latvijas un Latgales lauku nākotnē lūkojoties

● Vides un reģionālās attīstības ministrs Anatolijs Gorbunovs (centrā), zemkopības ministrs Roberts Dilba (pa labi) un Valsts Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijas direktors Leopolds Zunda ir pārliecināti, ka izstāde izdevusies.

«Mums ar visu savu spēku un gribu jāstrādā, lai tas, kas ir labs, taptu vēl labāks un laistu dziļākas saknes mūsu dzīvē. Tad piepildīsies, ka būs vienota tauta, mēs būsīm vienoti un varēsim strādāt un teikt, ka mēs esam vislabāko darījuši, lai mūsu zemei, valstij un tautai nāktu vislabākās dienas.»

Dr. Kārlis Ulmanis
(No vēstījuma Rēzeknes izstādei 1936. gada 5. septembrī)

Pagājuši vairāk nekā sešdesmit gadi, un atkal mēs varam atkārtot šos vārdus, lai stiprinātu sevi ar domu un pārliecību, ka Latvijas un Latgales laukiem vēl nāks tās vislabākās dienas, kad tālu pāri mūsu zemes robežām izskanēs slava par pienīgām govīm, lepniem kumeļiem, bagātiem laukiem un strādīgiem zemniekiem.

12. un 13. jūlijā uz Viļāniem no tuvām un tālām lauku sētām brauca cilvēki, lai apmeklētu LR Zemkopības ministrijas un Valsts Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijas kopīgiem spēkiem organizēto izstādi «Viļāni '97». Zinot to, cik rūpīgi šai izstādei gatavojās Preiļu rajona lopkopji un lauksaimnieki, bija grēks turp neaizbraukt, pašu acīm visu neaplūkot un pēc tam jums, «Novadnieka» lasītāji, to nepastāstīt un fotogrāfijās neparādīt.

Uzreiz gan jāsap, ka pāris stundu laikā, kas siena plāvajai atrautas, Viļānos nevarēja ne pusi apskatīt. Tāpēc daudzi mūsu pagastu zemnieki, kurus tur manījām, lopbarības sagatavošanu divas dienas bija metuši pie malas, lai izbrīvētu šo laiku izstādei.

Plašā paviljonā bija apmetušies tie, kuri izstādes apmeklētājiem savus sasniegumus rādīja kompakto stendos. Latgales reģionālais lauksaimniecības zinātnes centrs, Valsts Dobeles selekcijas un izmēģinājumu stacija, Latvijas Lauksaimniecības universitāte, Valsts Priekuļu selekcijas un izmēģinājumu stacija, Latvijas Valsts Lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūts «SIGRA», Valsts Zemkopības zinātniskās pētniecības institūts «AGRA», Upi-

tes izmēģinājumu stacija no Lietuvas, nemaz nerunājot par pašiem viļāniešiem, rādīja visu, ko zinātnes darbinieki piedāvā lauksaimniecībai. Zemnieki saņēma ne tikai bukletus un brošūras, bet arī kodolīgas un lietišķas zinātnieku konsultācijas un padomus.

Jāsaka, paviljonā varēja ne tikai galvas ar gudrībām piebāzt, bet arī dažādus kārumus uz mēles uzlikt. Piemēram, Valsts Dobeles selekcijas un izmēģinājumu stacijas stenda darbinieces laipni cienāja ar pašu audzētiem agrariem ķiršiem, kas likās kā cukurā mērcēti, ar zemenēm un tik krietnām avenēm kā ikšķa gals. Bet Krāslavas rajona zemnieku saimniecība «Virsoņe» par piecpadsmit santīmiem glāzē lēja varen gardus jogurtus, ar divu veidu sieriem varēja naškoties par brīvu. Arī akciju sabiedrība «Rēzeknes gaļa» šķēlēs grieza desas un kūpinājumus, lai tādējādi iekārdinātu pircējus un tie neaizietu projām ar tukšām somām.

Turpat paviljonā lielajā drūzmā pamanījām arī zemnieku saimniecības «Ezeriņi» filiāles «Līvānu bioķīmiskā rūpnīca» pārstāvjus. Viņi savā stendā rādīja rūpnīcas produkciju — miltus, putraimus, kombinēto spēkbarību. «Zemnieki interesējas daudz, bet naudas viņiem maz. Ja būtu nauda, pirktu visu pēc kārtas,» teica «Ezeriņu» pārstāve.

Vislielākā drūzma un kņada visu augu dienu bija tur, kur aizgaldos, steliņģos un sprostos blēja, māva, zviedza, rukšķēja, kladzināja un pēkšķēja visdažādākā dzīvā radība, ar ko joprojām ir bagātas ne tikai lielās zemnieku saimniecības un pāri palikušās paju sabiedrības, bet arī katra lauku sēta.

Viļānos redzējām ganāmpulku izkopšanas jeb selekcijas rezultātus, kas iegūti izmantojot labākos vietējos un pasaules sasniegumus. Skatē demonstrēja vērtīgākos šķirnes dzīvniekus un to izveidošanai pielietotās ciltsdarba metodes.

Latvijas brūnās šķirnes gotiņas izstādē rādīja arī rožupieši. Šķirne izveidota gadsimta sākumā, par pamatu ņemot vietējās govīs un uzlabojot tās ar Dāņu sarkanās un Angleras šķirnes vaisliniekiem, apstiprināta jau 1922. gadā. Šķirne piemērota vietējiem apstākļiem, gotiņām ir ilgs mūžs, tās ir pieticīgas, dod pienu ar samērā augstu tauku un olbaltuma saturu.

Holšteinfrižu melnraibās piena devējas demonstrēja gan Latgales VLIS, gan Preiļu rajona agrofirma «Turība». Melnraibās skaistules Latvijā pamatā nākušas no Vācijas, Dānijas un Kanādas ganāmpulkiem. Augstākā melnraibās šķirnes govīs Islande Jaunpilī trešajā laktācijā esot devusi 9530 kilogramus piena.

Turpinājums 4. un 5. lpp.

Pieņemti noteikumi par audžuģimenēm

■ Saskaņā ar likuma «Par bāriņtiesām un pagasttiesām» 13. pantu šī gada jūnijā izdoti «Noteikumi par audžuģimenēm», kuri stāties spēkā nākamā gada 1. janvārī. Noteikumi nosaka audžuģimenes statusu, bērna un audžuģimenes savstarpējās tiesiskās un mantiskās attiecības, audžuģimenes finansēšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā bērnu nodod audžuģimenei un izbeidz viņa uzturēšanos tajā. Lai noskaidrotu, kas tad jaunajos un ilgi gaidītajos noteikumos ir svarīgākais, lūdzu tos komentēt bērnu tiesību aizsardzības rajona inspektori Tamāru Veļecku.

Audžuģimene ir ģimene, kas nodrošina bērnam, kuram uz laiku vai pastāvīgi atņemta viņa ģimeniskā vide vai kura interesēs nav pieļaujama palikšana savā ģimenē, īpašu valsts palīdzību un aizsardzību līdz brīdim, kamēr bērns var atgriezties savā ģimenē vai, ja tas nav iespējams, tiek adoptēts, viņam nodibināta aizbildnība vai bērns ievietots bāreņu un bez vecāku gādības palikušo bērnu audzināšanas iestādē.

Bērnu var nodot audžuģimenei, kurai ar bāriņtiesas vai pagasttiesas lēmumu piešķirts audžuģimenes statuss un ar kuru var tikt noslēgts līgums. Bāriņtiesa pastāvīgi apseko audžuģimeni un uzrauga bērna personisko un mantisko tiesību ievērošanu atbilstoši likumiem un normatīvajiem aktiem. Audžuģimenei var nodot vienlaikus ne vairāk kā trīs bērnus. Protams, izņēmums ir gadījumā, ja tie ir brāļi un māsas.

Audžuģimenes statusa piešķiršana

Audžuģimenes statusu piešķir, ja tā ir izteikusi tādu vēlēšanos un laulāto vecums ir no 21 līdz 60 gadiem. Viņiem bāriņtiesā jāuzrāda personu apliecinošs dokuments, jāraksta iesniegums un ārsta izziņa par veselības stāvokli.

Bāriņtiesa iepazīstas ar dokumentiem, veic dzīves apstākļu apsekošanu un sastāda apsekošanas aktu. Pēc lēmuma par audžuģimenes statusa piešķiršanu saņemšanas audžuģimene noklausās attiecīgu apmācības kursu. To finansē pašvaldība, apmācība notiek saskaņā ar Labklājības ministrijas izstrādāto programmu. Pēc apmācības kursa audžuģimene saņem attiecīgu dokumentu. Lēmuma oriģināls glabājas bāriņtiesā. Ar bāriņtiesas lēmumu audžuģimenes statusu var arī atņemt.

Kārtība, kādā bērnu nodod audžuģimenei un izbeidz viņa uzturēšanos tajā

Pamats bērna nodošanai audžuģimenei ir bāriņtiesas lēmums un līgums, ko noslēdz pašvaldība un viens no audžuģimenes locekļiem. Līgums stājas spēkā ar tā parakstīšanas dienu.

Bērnu var nodot audžuģimenei uz laiku līdz vienam gadam. Var arī ilgāk, bet tad jānoslēdz jauns līgums. Ja bērnu nodod audžuģimenei uz laiku, kas ir ilgāks par vienu mēnesi, bāriņtiesa lemj par ģimenes valsts pabalsta, bērnām invalīdām paredzētās piemaksas pie ģimenes valsts pabalsta, kā arī apgādnieka zaudējuma pensijas vai valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta sakarā ar apgādnieka zaudējumu izmaksas pārtraukšanu bērna ģimenei un piešķiršanu audžuģimenei.

Bāriņtiesa var nodot bērnu audžuģimenei, ja bērna vecāki ir miruši, ja bērns ir atrais, bērna vecākiem ar tiesas spriedumu atņemta vecāku vara, bērna vecākiem pārtraukta vecāku vara, bērns atrodas viņa veselībai vai dzīvībai bīstamos apstākļos, izveidojusies konfliktsituācija starp bērnu un vecākiem, ja vecāki ilgstoši slimo.

Bērna uzturēšanos audžuģimenē pirms

līgumā noteiktā termiņa izbeidz pēc bāriņtiesas un audžuģimenes vienošanās, kā arī pašvaldībai vienpusēji laužot līgumu, ja bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu par bērna uzturēšanās izbeigšanu audžuģimenē sakarā ar bērna atgriešanos ģimenē, bērna nodošanu adoptcijā, aizbildņa iecelšanu bērnam, bērna ievietošanu bāreņu audzināšanas iestādē, konfliktsituācijas izveidošanos starp bērnu un audžuģimeni, kā arī audžuģimenes nespēju pildīt savus pienākumus.

Audžuģimenes un bērna savstarpējās tiesiskās un mantiskās attiecības

Audžuģimenes pienākums ir nodrošināt bērnam viņa vecumam un veselības stāvoklim atbilstošus sadzīves apstākļus, sociālo un medicīnisko aprūpi, audzināšanu un izglītību.

Ja bērnu bez bāriņtiesas piekrišanas aizveduši viņa vecāki vai radnieki, ja bērns cietis nelaimes gadījumā, viņam strauji pasliktinājusies veselība, ja bērns izdarījis noziegumu, aizbēdzis, ja izveidojusies konfliktsituācija, ja bērns ir miris, audžuģimenes pienākums ir nekavējoties par to ziņot bāriņtiesai un pašvaldībai.

Ļoti svarīgi ir tas, ka audžuģimenei jāsaprot ar bāriņtiesu jautājumi par bērna izglītību un citām būtiskām lietām, kas skar viņa intereses. Visos gadījumos bāriņtiesai jānoskaidro bērna viedoklis. Bērna vecākiem un citiem radniekiem nav liegts ar viņu tīties, tikai tam ir jābūt noteiktam pašvaldības un audžuģimenes līgumā.

Audžuģimenes finansēšanas kārtība

Audžuģimene saņem atbildību par audžuģimenes pienākumu veikšanu un pabalstu bērna uzturam, kā arī pabalstu apģērba iegādei. Ja bērnu nodod audžuģimenei uz laiku, kas ir ilgāks par vienu mēnesi, audžuģimene neatkarīgi no bērnu skaita saņem 38 latus mēnesī no valsts pamatbudžeta līdzekļiem.

Ja bērnu nodod audžuģimenei uz laiku, kas ir mazāks par mēnesi, atbildības apmērs tiek noteikts proporcionāli dienu skaitam un no pašvaldības budžeta līdzekļiem.

Audžuģimene saņem pabalstu bērna uzturam un pabalstu apģērba un mīkstā inventāra iegādei no pašvaldības budžeta līdzekļiem. Pabalsta apmēru uzturam nosaka pašvaldība, bet tas nedrīkst būt mazāks par 27 latiem mēnesī.

Pabalsta apmēru apģērba un mīkstā inventāra iegādei pašvaldība nosaka atbilstoši bērna vajadzībām. Starp citu, naudas vietā ir izsniegt arī apģērbus un apavus. Pabalstus izmaksā tam audžuģimenes loceklim, kurš ir noslēdzis pašvaldības un audžuģimenes līgumu.

Gribu uzsvert, ka pašvaldība, kuras teritorijā ir bērna pastāvīgā dzīvesvieta, ir tiesīga pieprasīt no audžuģimenes pārskatu par pašvaldības piešķirto līdzekļu izlietojumu. Bet Labklājības ministrija ir tiesīga pārbaudīt atbildības un pabalstu izmaksu pamatotību.

Pierakstīja L.Kirillova

Ciemos pie Piedrujas kolēģiem

Daugavpils vides pārvaldes Preiļu nodaļas vadītāja Solveiga Mazjāne pastāstīja, ka reizi mēnesī pārvaldē ietilpstojā rajonu nodaļu inspektori ierodas Daugavpilī uz sanāksmi, kad tiek analizēti iepriekšējā mēneša darbs, runāts par uzdevumiem. Kartējā tikšanās jūlijā bijusi nedaudz savādāka, inspektoriem bijis noorganizēts

brauciens uz Krāslavu, lai iepazītos ar nodaļas darbu.

Apmeklējuši Piedrujas ātrās reaģēšanas staciju. Tajā notiek regulāra Daugavas ūdeņu kontrole, pārbaudot, vai šī lielā upe no kaimiņu valsts neienes arī cianīdus un amonjaku.

L.Rancāne

NOVADNIEKS

Redaktors Pēteris Pīzelis

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks»
Redakcija». Direktore Tamāra Elste.

Izdevēja un redakcijas adrese:
Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Tālrunis 22059 (redaktoram un SIA direktoriem),
22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),
22154, 21996 (korespondentiem). Fax 21759.
Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetspiedums.
Viena uzsk. iespaidloksne. Metiens 4540.
Pasūtījuma indekss 3033.

Komunālo maksājumu parādniekiem iestājušies grūti laiki

«Novadnieks» jau rakstīja par to, ka Preiļu pilsētas domes sēdēs pēdējā laikā regulāri apspriež jautājumu par komunālo maksājumu parādniekiem. To skaits ir liels, arī summa visai iespaidīga — 189 tūkstoši latu. Regulāri par iri, siltumu un citiem komunālajiem pakalpojumiem maksā tikai 32 procenti no 2225 dzīvokļu īrniekiem. «Preiļu siera» mikrorajonā skaitļi ir vēl satriecošāki. Tur par iri maksā 27 procenti, bet par siltumu tikai 15 procenti īrnieku.

Viņi parazitē uz godprātīgo maksātāju rēķina, tā domes sēdē sprieda deputāti. Un taisnība jau vien ir — ja nebūtu milzīgo parādu, pašvaldības uzņēmumam «Siltums» nevajadzētu meklēt jaunus kredītu mazutu iegādei, nevajadzētu maksāt kredīta procentus par iepriekšējiem aizņēmumiem. Tātad, arī apkure būtu lētāka.

Parādu summa, kas tuvojas jau diviem simtiem tūkstošu latu, ir pārāk liela, lai aizbildinātos, ka pie visa vainīgs lielais bezdarbs. Gan pensionāri, gan bezdarbnieki bieži vien ir godprātīgi maksātāji, saknāpina pēdējos latus. Citi piedāvā savus lielos un labiekārtotos dzīvokļus maiņai pret mazākiem vai pat nelabiekārtotiem. Toties daudzi strādājošie, kuri saņem labas algas, tie, kuriem ir savas privātas firmas un uzņēmumi, tādus «sikumus» vienkārši piemirst. Domes priekšsēdētājs Vladimirs Ivanovs domes sēdē stāstīja par kādu biz-

nesmeni, kurš trīs simtus lielo komunālo maksājumu parādu uzskata par nieku un, acis skatoties, smējās, sak, gan jau samaksāšu...

Domes sēdes materiālos visi deputāti varēja iepazīties ar namu pārvaldes sastādīto sarakstu par dažādās organizācijās strādājošo nesamaksājājiem parādiem. Apkopotas ziņas par 14 uzņēmumiem un organizācijām. «Līderi», kā jau varēja paredzēt, ir akciju sabiedrībā «Preiļu siers» strādājošie, parāds ir vairāk nekā deviņdesmit latu katram strādājošajam. Arī Preiļu slimnīcas darbinieki par komunālajiem maksājumiem nav samaksājuši vidēji 60 latus katrs, Preiļu SCO — pa 47 latiem, pašvaldības uzņēmumā «Siltums» — pa 52 latiem, «Saimniekā» — pa 57, Preiļu pastā — pa 75 un pat Valsts ieņēmumu dienesta rajona nodaļā — pa 31 latam.

Domes priekšsēdētājs Vladimirs Ivanovs lūdza deputātus, kuri ir arī vairāku šo uzņēmumu vadītāji, aprunāties ar saviem darbiniekiem un mīļi palūgt, lai taču beidzot sākt maksāt, kamēr nav par vēlu. «Par vēlu» — tas nozīmē, ka domē nolēmuši nopietni ķerties šai lietai klāt. Ja parādi netiks samaksāti, runa jau vairs nebūs par parādu piedziņu tiesas ceļā, bet gan par izlikšanu no dzīvokļiem.

Tā būs pēdējā radikālā rīcība, tomēr domē visi bija vienprātīgi, ka no sākuma jā-

mēģina jautājumu risināt, tā teikt, miera ceļā vai izmēģinot tādas «represīvās» metodes kā, piemēram, aukstā ūdens atslēgšanu. Deputāts Jānis Anspoks bija pārliecināts, ka tie īrnieki, kuri maksā par savu dzīvokli, ar abām rokām balsotu par šādu lēmumu. Tie, kuri nemaksā, protams, būtu pretī. Bet viens ir skaidrs, kamēr nav nekādu sankciju, parādu maksāšanu arvien atliek un atliek.

10. jūlijā uz Preiļu pilsētas domi bija uzaicināti 27 lielākie komunālo maksājumu parādnieki no lielākās parādnieku mājas A.Upiņa ielā 3. 1. jūlijā šīs mājas īrnieki nebija samaksājuši par iri 3860,95 latus, bet par apkuri 7943,84 latus.

Pārrunās ar parādniekiem piedalījās arī namu pārvaldes grāmatvede inspektore Inga Vilcāne. Viņa informēja, ka uz domes aicinājumu atsaukušies tikai trīspadsmit parādnieki. Katrs skaidrojis, kāpēc viņam sakrājis parāds, ko domā darīt tālāk. Visiem izsniegti brīdinājumi. Īrnieki parakstījuši arī vienošanos, kurā apņemas pakāpeniski samaksāt parādu.

Vienošanās nosaka, ka līdz apkures sākumam parāds jāsamazina uz pusi. Ja to izdarīs, parāda nomaksas termiņš tiks pagarināts. Ja vienošanās netiks pildīta, materiālus nodos tiesai.

«Līdz šim ar parādniekiem strādāju es viena. Staigāju pa dzīvokļiem, runāju un

skaidroju. Bet cik tā mana runāšana deva?.. Pārrunas domē, paraksti par brīdinājuma saņemšanu un vienošanās — tas jau ir daudz atbildīgāk. Ceru, ka tie, kuri bija atnākuši, saprata, ka lieta kļūst nopietna,» teica Inga Vilcāne. Viņa arī papildināja, ka A.Upiņa ielas 3. nama īrnieku liktenis kļuvis neapskaužams jau pirms laba laika. Lieta tā, ka māja tika celta pārsvarā Preiļu lina fabrikā strādājošo vajadzībām. Lina fabrika sen jau nestrādā, cilvēkiem nav darba. Un pat tad, kad vēl fabrika darbojās, tās strādnieki pēdējos mēnešos algu saņēma nevis naudā, bet «graudā». Daudzi vēl joprojām ir bez darba, tie, kuri strādā, ģimenē ir vienīgi pelnītāji.

Kāda īrnieka parāds A.Upiņa ielas 3. namā ir 1069 latu. Dokumenti jau iesniegti tiesā izlikšanai no dzīvokļa. Tas pats arī diviem īrniekiem, kuru parāds ir 800 un 825 latu. Par kādu citu īrnieku, kura parāds ir 680 latu, iesniegti dokumenti parāda piedzišanai.

Žēl šo cilvēku, bet... Parādi taču nav radušies no zila gaisa. Tie sakrājas pamazām. Un laika pieņem lēmumu par atteikšanos no dzīvokļa, kura uzturēšana kļuvusi par dārgu, bija vairāk nekā pietiekami.

Turpmāk uz domi aicinās arī citu daudzdzīvokļu māju īrniekus — lielākos parādniekus.

L.Kirillova

Pastkastītēs atrod svešus paziņojumus

Jūlijā daudzi Preiļu iedzīvotāji saņem Valsts sociālās apdrošināšanas fonda (VSAF) paziņojumus par sociālās apdrošināšanas kontā reģistrēto sociālās apdrošināšanas iemaksu 1996. gadā un pensijas kapitālu. Taču vairāki preilieši savās pastkastītēs atrod citiem adresētus paziņojumus, bet par savu uzkrājumu ir neziņā.

Ko tāda gadījumā darīt, kur griezties, lai noskaidrotu ziņas par sevi? Par to jautājam Preiļu rajona sociālās apdrošināšanas pārvaldes vadītājam Inai Mihailovai.

I.Mihailova paskaidroja, ka neprecīzie dati par dzīvesvietām nav sociālās apdrošināšanas pārvaldes vaina, bet gan nāk no pilsonības un imigrācijas departamenta, jo tieši no turienes tiek ņemta informācija par mājas adresēm.

Visas ziņas Preiļu rajona sociālās apdrošināšanas pārvalde saņem no Rīgas — no VSAF. Arī pensijas kapitāls tiek aprēķināts Rīgā, uz kuriem rajons sūta informāciju par mūsu iedzīvotāju izdarītajām sociālā nodokļa iemaksām gada laikā.

I.Mihailova teica, ka rajona pārvalde gaida no iedzīvotājiem telefoniskus vai personīgus ziņojumus par nepareiziem datiem. Saņemto informāciju pārvalde sūtīs uz Rīgu precizēšanai. Bet tie, kuri VSAF paziņojumus vēl nav saņēmuši, paredzams, saņems tos līdz jūlija beigām.

Atgādināsim, ka paziņojums strādājošajiem dod iespēju uzzināt, vai darba devēji veic sociālā nodokļa iemaksas, kā arī ļauj saņemt regulāru pārskatu par sava konta stāvokli.

Paziņojumā tiek norādītas divas summas — sociālās apdrošināšanas iemaksas un pensijas kapitāls. Sociālās apdrošināšanas iemaksas ir summa, kas veidojusies no sociālā nodokļa maksājumiem, kuri reģistrēti apdrošinātās personas kontā. Tā kā individuālā sociālā nodokļa iemaksu uzskaitē sākās 1996. gadā, paziņojumā minētie dati attiecas tikai uz 1996. gada iemaksām.

Pensiju kapitāls ir summa, kuru izmanto pensijas apmēra tālākos aprēķinos. Tas veidojas atkarībā no personīgajā kontā reģistrētās sociālā nodokļa iemaksu summas, kas tiek uzkrāta no 1996. gada 1. janvāra un ik gadu pieaug. Pensijas kapitāls nav summa, ko varēs saņemt, aizejot pensijā.

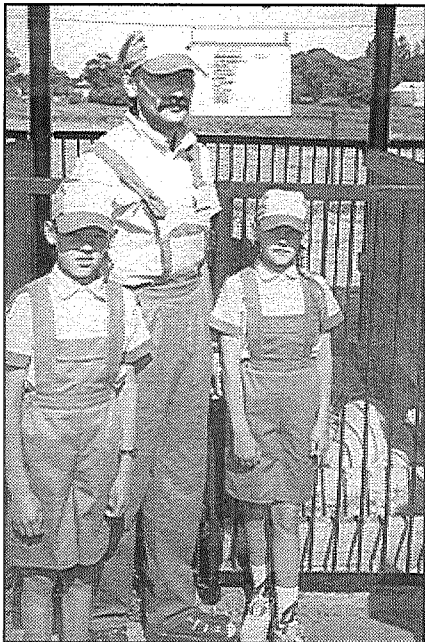
Jolanta Radziviloviča

Kur labāk iepirkties?

Ar vietu, kur dažādus pārtikas produktus var iegādāties par zemāku cenu, pircējiem bieži vien asociējas tirgus. Taču nereti arī veikalos var nopirkt preces par saprātīgu cenu, pie tam dažkārt lētāk nekā tirgū. Preiļos jau ir nedaudz pāri simtam veikalos. Atliek tikai izvēlēties, kurā no tiem iepirkties. «Novadnieks» piedāvā nelielu ieskatu par pārtikas produktu cenām Preiļu tirgū un dažos no pilsētas centra veikaliem. Tas nebūt neaptver iedzīvotājiem piedāvāto preču klāstu un cenu daudzveidību, bet varbūt kādam palīdzēs izlemt, kur iepiršanās sanāk lētāka.

	Tirgus	«Rio»	«Aleks»	«Turības» gastronoms	«Oma»	I.u. «Volkovs»
Piens - lejamais 1l	0.24	—	—	—	—	—
pasterizētais 1l	0.21	—	0.24	0.24 - 0.30	—	—
Kefirs	—	—	—	0.32	0.31	—
Krējums	0.68 - 1.0 (1 kg)	—	—	0.5 (1/2 kg)	0.58 (1/2kg)	—
Sviests (200 g)	0.34	0.36	0.40	0.40	0.43	0.40
Biezpiens (1 kg)	0.67	—	—	—	—	—
«Rama» (400 g)	0.47	0.44	0.46	0.55 - 0.60	0.44	0.48
Siers «Baltija» 1 kg	1.89	—	2.14	2.30	—	—
«Čeders»	1.89	—	—	2.30	—	—
«Holandes»	—	—	2.68	—	2.42	2.50
«Krievzemes»	—	2.20	2.68	3.40	—	2.60
Kviešu milti a/l (2 kg)	0.68 - 0.70	0.65	0.70	0.72 - 0.77	0.72 - 0.74	0.70
1. šķira (2 kg)	0.58 - 0.60	0.55	0.62	0.58	0.60	0.62 - 0.66
Fasēti makaroni (1 kg)	0.52 - 0.54	0.54	0.56 - 0.57	0.59	0.52	0.50
Paciņa makaronu	0.35 - 0.37	0.34	0.36	0.37 - 0.45	0.37	0.37
Miežu putraini (1 kg)	0.22	0.22	0.22	0.26	0.22	0.23
Grūbas (1 kg)	0.23	0.24	0.30	0.28	0.25	0.23
Griķi (1 kg)	0.50	0.48	0.48	0.57	0.57	0.48
Rīsi (1 kg)	0.42	0.40	0.38	0.53	0.30	0.38
Manna (1 kg)	0.44	0.42	0.45	0.43	0.47	0.42
Olas (10 gab.)	0.57	0.52	0.53	0.63	0.55	0.53
Cukurs (1 kg)	0.43 - 0.47	0.45 - 0.47	0.48	0.45	0.50 (pac.)	0.48
Liepājas kafija	0.91 - 1.00	0.98	0.98	1.15	1.00	0.97
Sāls (1 kg)	0.11 - 0.15	0.10 - 0.11	0.10	0.12 - 0.15	0.13	0.15
Formas maize	0.17	0.19	0.17	0.22	0.20 - 0.22	0.20 - 0.23
Baltmaize	0.18	0.19	0.22	0.21	0.22	0.11
Baltmaize ar magonēm	0.20	0.19	0.18	0.20	0.23	0.23
Āboli (1 kg)	0.45 - 0.55	0.56 - 1.00	0.50	0.58	0.43	0.58
Apelsīni	0.65 - 0.75	0.70	0.70	0.84	0.85	0.68
Citroni	0.80 - 0.90	0.60	—	0.90	—	0.70
Mandarīni	—	—	1.50	—	1.32	1.45
Bumbieri	0.65 - 0.80	0.52 - 0.68	0.30 - 0.50	0.80	0.82	—
Banāni	0.45 - 0.48	0.42 - 0.52	0.45	0.48	0.55	0.45
Dārza zemenes	0.60 (1 kg)	—	—	—	—	—
Meža zemenes	0.50 (1/2 l)	—	—	—	—	—
Mellenes	0.30 - 0.35 (1/2 l)	—	—	—	—	—
Gailenes	0.40 (1/2 l)	—	—	—	—	—
Apšu bekas	0.50 (1/2 l)	—	—	—	—	—
Gurķi (1 kg)	0.50 - 0.60	0.54	0.55	0.50	0.58	0.45 - 0.50
Tomāti (1 kg)	0.85 - 1.00	0.84	0.74	0.95	0.98	0.85 - 0.95
Paprika (1 kg)	1.40 - 1.70	1.20	1.60	—	1.53	—
Jaunie kartupeļi (1 kg)	0.35 - 0.50	—	—	—	—	—
Vecie kartupeļi (1 kg)	0.08	—	—	0.07	—	—
Burkāni (1 kg)	0.25 - 0.40	—	—	—	—	—
Kāposti (1 kg)	0.25 - 0.30	0.30	—	0.38	0.39	0.20
Vāriņas desas (1 kg)	—	1.56 - 2.40	1.62 - 1.70	1.74 - 1.182	1.80 - 2.90	1.45 - 2.35
Žāvētas desas (1 kg)	—	2.20 - 2.88	1.98 - 2.53	2.90 - 5.80	3.01 - 5.92	2.15 - 6.80
Cūkgaļa (1 kg)	0.50 - 2.50	—	—	—	—	—
Liellopu gaļa (1 kg)	1.50 - 1.80	—	—	—	—	—
Aknas	1.30	—	—	—	—	—
Sālīts speķis	1.50	—	—	—	—	—

Latvijas un Latgales

● Intars un Antra Ivanāni abas izstādes dienas bija ne tikai lieli palīgi tētim Jāzepam, bet arī paspēja kārtīgi saēsties leišu saldējumu.

Sākums 2. lpp.

Riebinieši demonstrēja melnraibās audzējamās teles, kuras turpat varēja arī nopirkt. Vairākas no tām izstādē atrada savus nākamos saimniekus. Paju sabiedrības agrofirmas «Turība» priekšsēdētājs Romualds Kavinskis, kurš abas izstādes dienas bija Viļānos, redzēja, ar kādu interesi laucinieki aplūkoja viņa saimniecībā audzētās piena devējas. Gan jau pircēji brauks arī uz Riebiņiem, jo saimniecībā ir vairāki simti pārdodamu dažāda vecuma telišu.

Daudzi pieaugušie un bērni ilgi kavējās, lūkodami pagaidām Latvijā maz izplatītās govju šķirnes — Šarolē, Limuzīnas, Aberdinangusas. Tie ir gaļas šķirņu liellopi, kas atzīti par piemērotākajiem audzēšanai mūsu apstākļos.

Nedalītas izstādes apmeklētāju simpātijas ieguva vaislas bulļi, kaut arī daudzi skatītāji gāja viņiem garām ar likumu, lai kam varenās bārošanas un neapvaldītā spēka ietekmēti. Izcilnieku vārdi vien ir ko vērts, piemēram, Dinārs Banko, Hegemons vai Briedis, kuram aiz šī saprotamā bija vēl divi grūti izrunājami un iegaumējami vārdi.

● Lai gan dvēselē lauciniece, Saeimas deputāte Antra Rugāte tomēr ir un paliek pilsētniece.

Savās lauku saimniecībās esam pieraduši turēt un pēcāk cepēšos un kotletēs baudīt Latvijas baltās cūku šķirnes barokļus. Bet izrādās, ka krietni metieni un ātraudzīgi sivēni ir arī Lielās baltās šķirnes cūkām, kuru izcelsme nāk no Igaunijas.

Landrases šķirnes sivēnmāti ar sivēniem izstādē demonstrēja Jāzeps Ivanāns no Stabulnieku pagasta. Noļukušām ausīm, garu ķermeni, labi izteiktiem šķiņķiem, lielāku lielās gaļas daudzumu un plānāku zemādas speķa kārtu — tās ir īpašības, kuru deļ Landrases šķirnes sivēnus labprāt pērk arī Latgales zemnieki.

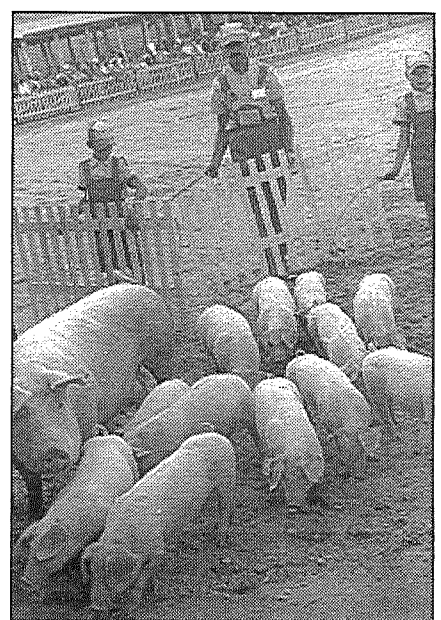
Diezgan neparasti baltajā ruskšētāju pul-

● Ar «Valmet» traktoriem un «Kverneland» arklīm strādāt pagaidām var atļauties tikai bagātie kurzemnieki.

● Preiļu rajona lauksaimniecības departamenta vecākais referents Jānis Kivlenieks bija viens no arāju sacensību tiesnešiem.

● Ne Beļģu landrases šķirnes sivēnmāte ar savu kuplo saimi, ne viņu saimnieki Ivanāni fotografēšanās brīdī nezināja, ka baltā ruskšētāja kļūs par izstādes čempioni.

kā izskatījās rūsganās Djurokas cūkas, kas dod liesu cauraugušu gaļu. Kā dzīvi dabas brīnumi aizgaldos gozējās Hempšīras šķirnes sivēni — melnā krāsā, ar baltu joslu aiz lāpstiņām, baltām priekškājām, masīvi un kompakti. Re, kādi dalmāciešu sivēntiņi — sauca bērni pie Pjetrenas šķirnes cūku aizgaldiem. Patiešām, šīs šķirnes dzīvnieki ir baltā krāsā ar tumšiem plankumiem. Tiem esot vislielākais liesās gaļas daudzums kautķermenī.

Šķirnes dzīvnieku demonstrējumu laikā vislielākos aplausus izpelnījās zirgi. Steliņģos tie dižējās, saviedzās un tramīgi snakstīja savus samtainos purnus. Laikam jau jūta, ka saimnieki ar viņiem lepojas un gaida, ka šie tīrasīņu dzīvnieki arenā visu skatītāju acu priekšā parādis savas labākās īpašības. Krāsainām lentītēm sasietās krēpes, bizītēs sapītās astes plīvoja vējā, kad tie lidot lidoja pa skates laukumu. Skaisltulis ērzēlis Rufs no agrofirmas «Turība» tagad būs ne tikai savu kopēju, bet arī visu izstādes skatītāju mīlulis.

Žel, ka Latvijā un arī Latgalē arvien šaurāka kļūst tāda kādreiz tradicionāla lopkopības nozare kā aitikopība. Tas ir saistīts ar daudziem ekonomiskajiem faktoriem, galvenais no kuriem — ierobežots produkcijas tirgus. Taču izstādē redzējām vairākas aitu šķirnes, arī Latvijas tumšgalvi un samērā retās Romanovas šķirnes aitas.

Toties kazu skaits Latvijā pēdējos gados kļūst arvien lielāks — ap astoņiem tūkstošiem. Izveidoti daudzi lieli ganāmpulki, uzsākta pārraudzība, bet no kazu piena tiek ražota kvalitatīva un veselīga

● Izstāde paliek izstāde, bet slaušanas reize ir klāt. Rožupietes Vaidas Vilcānes rokās slaucenē čaukst baltas piena putas.

produkcija.

Nedalītu izstādes apmeklētāju cieņu izpelnījās Latvijas vietējās šķirnes āzis Azīns, kura saimnieks Andris Šimanis no Valmieras rajona par savu četrus gadus veco ragaini bija varen lepns. Viņš jau esot kādu piecdesmit kazlēnu tētis. Šogad dzimstot trīnīši vien. Pie tam meitiņas augot labi attīstītiem tesmeņiem un pienīgās. Bet āziši tādu zilganu kažoka krāsu, ka būšot vien

jādomā par Latvijas zilās kazu šķirnes veidošanu.

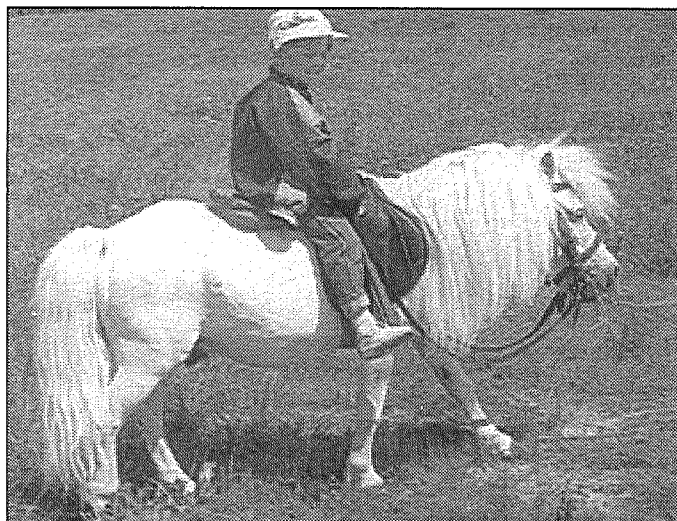
Visas izstādē demonstrētās trušu šķirnes ir derīgas rūpnieciskai izmantošanai, bet, vai tās visas tiks izmantotas, to rādīs nākotne. Skatītāji varēja aplūkot sekojošās šķirnes: Flandrs, Lielais šinšila, Vīnes zilais, Jaunzēlandes baltais, Jaunzēlandes sarkanais, Kalifornijas, Lielais vācu tauriņš, Franču auns, Gaišais sudrabortais, Baltokotainais, Burgundas, Kūna, Ugunīgais, dažādu krāsu Rekši, kā arī pundurtruši. Pie sprostiem nepārtraukti drūzmējās bērni, priecājoties par nepastājiem «zakīšiem». Vienīgi izstādes noslēgumā, kad pārējie dzīvnieki saimnieku pavadībā demonstrēšanas laukumā rādīja, ko spēj, truši palika sprostos, jo diez vai kāds spētu šos garaušus pēc tam atkal mitnēs dabūt...

Viļānos pārliecinājāmies, ka Latgalē vēl ir arī pulka dažādu šķirņu dējējvistu, bet galēniete Maija Upeniece skatītājus priecēja ar pērļu vīstīņām. Aglonieši, kā parasti, izstādē rādīja spodri baltas pīlītes un zosis, kuras, cilvēku drūzmas satrauktas, ilgi snakstīja kaklus un šņāca.

Divas dienas varēja pirkt un pārdot. Gan šur, gan tur redzējām lauku ļaudis, kas ie-

● Latvijas tumšgalves demonstrējumu laukumā jūtās visai tramīgas — laikam jau tāpēc, ka viņu nākotne ir visai apdraudēta.

● Var jau būt, ka dienās mazais Sašēnka kļūs istis žokejs. Bet pagaidām vīram arī zirgs pa augumam.

lauku nākotnē lūkojoties

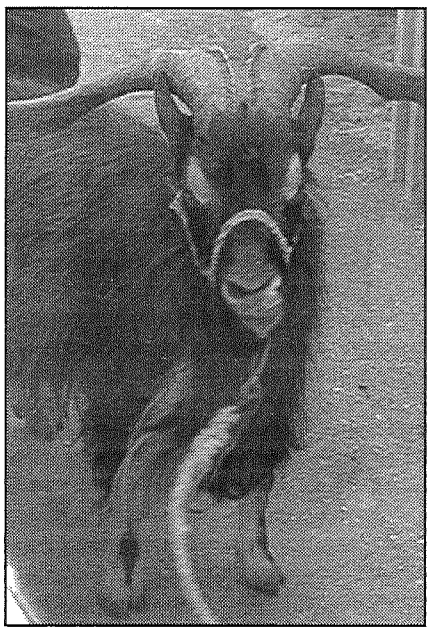
● «Dzelzs rumaki» nedziņojas, bet rāmi gaida noslēguma parādi.

gādājās saimniecībā nepieciešamas mantas — spaiņus, kannas, līnu virves, auklas siena presēšanai, minerālmēslus, piedevas lopbarībai, darba apģērbus un daudz ko citu. Arī cenas bija visai pieņemamas. Ja tomēr kādam pirkuma pa prātam neatradās, varēja saņemt gūzmu informācijas, kur un par kādu naudu to Latvijā var iegādāties.

Kādus kilometrus sešus aiz Viļāniem Rīgas šosejas kreisajā pusē rūca un dunēja visa pamale. Tur jauno tehniku rādīja Baltijas MIS (mašīnu izmēģinājumu stacija). Traktori, kombaini, cita lauksaimniecības tehnika, visdažādākais uz kabes inventārs ļoti interesēja zemniekus, kuri sprieda par tehnikas kvalitāti, salīdzināja vienas vai otras pariktes labās un sliktās īpašības, bet domīgi grozīja galvas, kad gāja runa par iespējām to visu iegādāties.

Visādā ziņā labi un iekārojami zemniekiem ir «Valmet» traktori un amerikāņu trīskorpusu maiņvērsēja arklī, bet cenas?.. Ja tev, Latgales zemnieciņ, kabatā mazāk par trīsdesmit tūkstošiem latu, tad nav ko velti sapņot. Lai gan zinātāji prata stāstīt, ka viens otrs spēcīgs saimnieks, kuram īpašumā ap diviem simtiem hektāru zemes, tagad jau pavisam nopietni domājot par Rietumu tehnikas iegādi. Ja apsaimniekojamās platības mazākas, pietiekot arī ar pierasto NVS valstu tehniku.

Līdztekus tehnikas izstādei un lauksaimniecības mašīnu paraugdemonstrējumiem notika arī Latvijas arāju XXI sacensības. Gandrīz seši desmiti dalībnieku no visiem

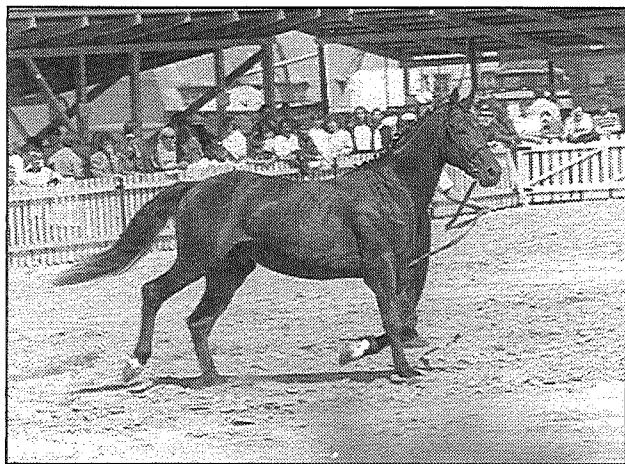
● Aziza ciltsbrāļi ar tikpat vareniem ragiem klejot Korsikas kalnos.

novadiem mērojās spēkiem, salīdzināja prasmi pareizi un kvalitatīvi art tīrumus. Patiešām, vienā otrā lauciņā arums izskatījās gluži kā ar vilniņu uz āru apmests kažoks — gluds un līdzens.

Uz sacensībām bija ieradušies arī preilieši: Jānis Kupris, Gunārs Skudra, Grigorijs Puzanovs un V.Gudļevskis. Ar Eiropas un pasaules čempionātu dalībniekiem mūsējie, protams, nevarēja spēkoties, taču pierādīja, ka prot labi strādāt, ka viņu māju lauki vienmēr būs līdzīgiem un atpazīstamiem.

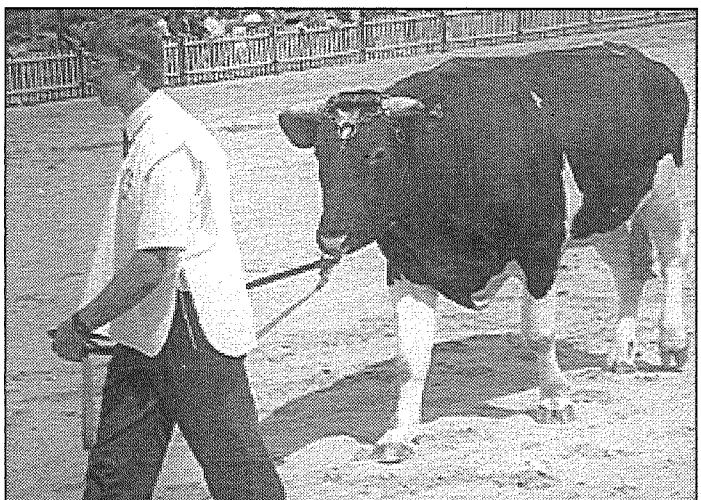
Lai «Viļānu '97» gaisotne būtu pa pilnam izbaudīta, bija jāaizbrauc uz pilsētas otru malu, kur pēc pāris kilometriem ceļa malā plešas milzīgi līnu lauki. Valsts Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijai tur izvietota sējumu līnu kolekcija. Viļānieši nopietni strādā garšķiedras un eļļas līnu audzēšanas tehnoloģijas pilnveidošanā.

Cilvēku pie līnu lau-

● Rikšiem bērīt' es palaidu...

● Briedim tikai divi gadi, bet svars jau sasniedzis tonnu. Un būs vēl vairāk.

kiem gan nebija daudz, toties tie bija vislielākie šīs kultūras audzēšanas entuziasti, kuri joprojām līnus uzskata par vienu no galvenajām Latgales tīrumu kultūrām. Lai gan labi atceros kādreizējos kolhozu līnu laukus, tomēr tur netiku manījusi līnus ar baltiem vai rožainiem ziediem. Likās, ka ziliem vien jābūt. Ieklausieties, cik skaisti skan šie šķirņu nosaukumi — 'Emilian', 'Sarkanziēdānie', 'Rīga Originario', 'Rīga Vilmorin' vai, piemēram, 'Atveroņi'.

● Baldonietes R.Legzdiņas mājās ir Rex šķirnes truši visās iespējamās krāsās. Bet Rex-Dalmācijas pārstāvis ir vienkārši izcili skaists.

● Nez, ko tās sievas tik uzmanīgi lūko apaušus? Vai tik viņu «kumelji» nav aizskrējuši ganībās...

Divas dienas skanēja un dunēja visa Viļānu apkārtnē. Pa ceļiem un celiņiem nāca un brauca cilvēki. Gods kam gods, bet izstādes pirmajā dienā pasākumu apmeklēja arī augstas amatpersonas — vides un reģionālās attīstības ministrs Anatolijs Gorbunovs, zemkopības ministrs Roberts Dilba. Manīja arī vienu otru Saeimas deputātu, kas bija ieradies «laužos» palūkoties un pie reizes arī sevi parādīt.

13. jūlijā gan izstādes rīkotājiem viss sanāca drusku savādāk nekā bija plānots. Uzvarētāju apbalvošana notika vienlaikus ar dzīvnieku paraugdemonstrējumiem, tāpēc apsveicēji no rajoniem un pagastiem, to nezinādami, ieradās krietni par vēlu.

Zemkopības ministrijas Valsts ministrs Jānis Lapše bija vienīgais «Rīgas pārstāvis», kurš bija ieradies Viļānos izstādes noslēgumā. Bet tāpēc jau mūsu zemniekiem nebija mazāks prieks no viņa rokām saņemt Zemkopības ministrijas Goda rakstus, ziedus un piemiņas veltes.

Taču priecīgākais fakts ir tas, ka no Viļāniem uz mājām Preiļu rajonā atbrauca trīs izstādes čempioni! Čempionu medaļas savās grupās saņēma Jāzepa Ivanāna koptā Beļģu landrases šķirnes sīvēnmāte, paju sabiedrības agrofirmas «Turība»

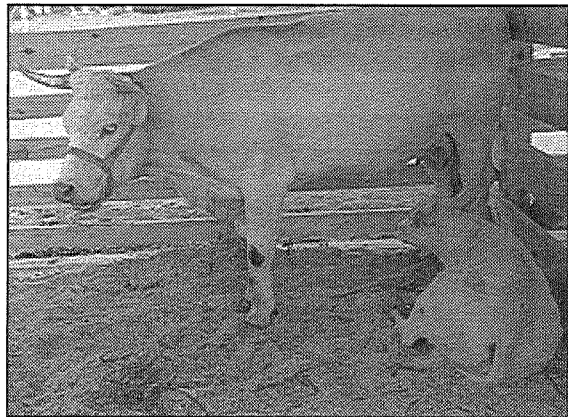
lepnums ērzelis Rufis, kā arī «Turības» gotiņa 9292 Dubna. Tagad nu gan šo dzīvnieku īpašniekiem pret saviem mīļiem būs jāizturas ar īpašu cieņu!..

«L atgale mostas, un Viļānu pagastā ir tapis lauksaimniecības izstāžu centrs. To veidoja Valsts Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacija, piemērojot esošās būves un ceļot jaunus.

Mēs centāties būvēt jauno centru kā priekš sevis, bet tas kalpos visiem Latgalē ne tikai šogad, bet arī turpmāk.» tā

● Mazā Ķīnā ražotā traktora sēdekli, laikam, ierēpās un stūri pagrozīja katrs lauku puika.

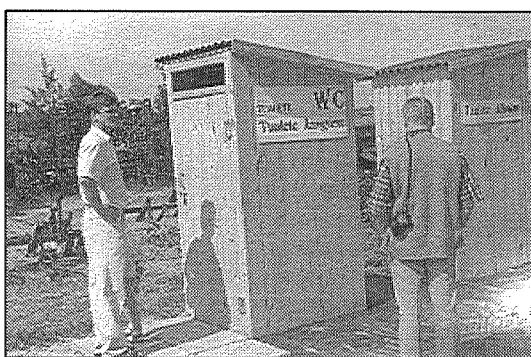
● Kā jau istai «francūzietei» pieklājas, baltā Šarolē šķirnes gotiņa ar teliņu izskatās izsmalcināti eleganta.

izstādes katalogā rakstīja Valsts Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijas direktors Leopolds Zunda.

Ši cienījamā kunga un viņa kolēģu pūles nav bijušas veltas. Divas dienas Viļānos parādīja, cik bagāti ir Latvijas un mūsu Latgales lauki. Vēl gan skaisti šķirnes dzīvnieki un moderna tehnika ir tikai retajā saimniecībā. Bet gan vēlāk būs arī citur — katrā zemnieka sētā.

Un man, gluži kā tam Ķencim no «Mērnīku laikiem», gribas teikt vienu — izdari, Dieviņ, lai tiem augstajiem Rīgas kungiem prātīnš iegriežas tā, ka viņi, ja ne palīdz, tad vismaz netraucēt tiem lauku cilvēkiem strādāt...

L.Kirillova
J.Silicka foto

● Nu ko, gadijās reizēm arī rindās pastāvēt.

Par kultūru un kultūras namiem

Iegriežoties lauku kultūras namos, ne reizi vien nācies domāt par šī vārda — kultūra — saistību ar noplukušajām, caurmainajām un ielāpajām sienām un griestiem, sen izdilušo grīdu krāsojumu, nepievilcīgo tukšo apkārtni, novecojušajiem logu un skatuves aizkariem, nosmulētajiem skatītāju krēslu pārvalkiem. Varbūt, lai nedegradētos vārds «kultūra», šīs iestādes labāk pārdēvēt citā vārdā — saietas nams, pagasta nams vai citādi? Būsim drosmīgi un atklāti, atmetot nosaukumu — kultūras nams — vietās, kur rokrokā darbojas brālis — laika zobs un māsa — nabadzība.

Vēl nākas aizdomāties par visiem pinējiem, izšuvējiem, audējiem, kalējiem, kokgriezējiem — par visiem tiem amatniekiem un rokdarbniekiem, kuru katrā pagastā vai vesels lērums, kad iznāk runa par viņiem, bet kuri ne pirkstu nav pakustinājuši, labiekārtojot un izdaļojot sava paša pagasta vienīgās mājas, kurās vismaz pāris reizes gadā gribas pašiem omulīgi pasēdēt, bet bērni vai mazbērni jau nu noteikti skrien uz katru ballīti.

Šāds pagāraks ievads radās, atceroties rajona kultūras un tautas namus, kā arī bibliotēkas, ko apmēram gada laikā esam apmeklējuši kopā ar rajona kultūras valsts inspektori Intu Ancāni. Šoreiz ceļš veda uz Pelēču pagastu, kura vienīgajā kultūras namā arī nācās redzēt to pašu — nespodrus logus, izdilušu grīdas krāsojumu un citu klaju nabadzību, kas liecināja gan par tukšumu pagasta kasē, gan arī par pavisu kopšanu. Ja ēka stāvētu slēgta, varētu nelikties zinīs, taču Pelēči ir tā vieta, kuru ballēties kārie jaunieši daudzina gan Preiļos, gan citur, un savai jaunatnei gan mēs gribētu novēl vismaz to minimālāko — patīkamu vidi.

Silvija Šņepste Pelēču kultūras namu vada vairāk nekā desmit gadus. Atstāj zināšanas un varošanas kultūras darbinieces iespaidu. Tomēr saruna pagasta padomes priekšsēdētāja Jāņa Podskočija kabinetā ir pasmaiga. Kopš 1. jūnija ar pagasta deputātu lēmumu kultūras nama vadītāji paredzēta pusslodze. Iznāk apburtais riņķis — pašvaldība domā, ka kultūras dzīves vadītāja varētu arī vairāk darīt, bet ja nedara — pusi algas un pusi slodzes nost. Bet tajā pašā laikā kultūras nama direktorei uz visām idejām un iecerēm jāsaņem atbilde — pagastam nav naudas. Tāpēc galvenokārt visa kultūra arī ir — diskotēkas un balles ar atbraucējiem ansambļiem un jauniešiem no plašas apkāmes, kuros Pelēči visticamāk pievelk ar teicamu šoseju, pa kuru tik

viegli traukt, spiežot automašīnas gāzes pedāli grīdā. Un arī šeit ir savs «bet». «Dienas, tas ir — darba laikā, nekad nesazvanīt ansambļu vadītājus, kuri atrodas diezin kur,» saka Silvija Šņepste. «Visa zvanišana iznāk pa vakariem. Bet tās ir tālsarunas. Zvanu no mājām, no sava telefona. Šīs sarunas man neviens neapmaksā.»

Atbrauc viesu ansambļi, samaksā par telpu īri, nospēlē balli, jaunie izdejojas. Bet vietējiem iedzīvotājiem gribētos arī ko citu, un viņi, droši vien, būtu pelnījuši kādu mazumiņu no kopīgi pildītā pagasta budžeta. Pagasta padomes maciņš plāns, vajadzību sociālajai sfērai, izglītībai, medicīniskajai aprūpei daudz, bagātu firmu un uzņēmumu pagastā tikpat kā nav. Pēdējos gados pazudusi pat tā likme, kas pēc nolikuma par kultūras namiem paredzēta māksliniecišķās daļas vadītājam.

Šādos gadījumos, komentēja Inta Ancāne, ja pagasts domā, ka pietiek ar vienu kultūras darbinieku, mākslas daļai paredzēto likmi var izdalīt pulciņu vadītāju darba apmaksai. Valdības rīkojumu par kultūras nama darba organizēšanu un to darbinieku darba apmaksu neviens nav atcēlis, taču šajā gadījumā valsts ierēdņa «vajag», aizstāvēt savu darbinieku, sastopas ar tikpat nelokāmu un pamatotu pašvaldības vadītāja «nav». Un kultūras nama direktorei nekas cits neatliek, kā darboties savā saimniecībā, gatavot produktus tirgum, ko viņa arī dara, jo bērni jāuztur.

«Darba slodze un algas likme uz pusi samazināta ne tikai kultūras nama direktorei,» skaidroja Jānis Podskočijs. «Ce-

● Virs bijušā Ārdavas tautas nama saulē iemirdzējies krusts, būtiski izmainot šīs ēkas funkcionālo likteni. Tagad šeit ir baznīca.

● Pelēču pagasta kultūras nama direktore Silvija Šņepste domā, ka Maizes svētkiem pagasta skaistās dabas ainavas labi piederēsies, jautājums ir par līdzekļiem.

J.Silicka foto

turtdaļslodze un attiecīga samaksa palikusi dzimtsarakstu nodaļā, slodze un samaksa par ceturto daļu samazināta pagastiesas priekšsēdētājam, abu bibliotēku vadītājam atstāts pa pusslodzei, samazināta piemaksa par telpu kopšanu. Abās skolās — Pelēčos un Ārdavā — samazināti tehnisko darbinieku štati. Varbūt, pagājušajā gadā bijām pārāk devīgi? Visiem pagasta bērniem apmaksājām pusi no izdevumiem par pusdienām, kādu laiku apmaksājām skolotāju ceļa izdevumus braukšanai uz darbu.»

Bezcerīgi. Un šajā situācijā roka neceļas uzrakstīt pat tradicionālos vārdus par lauku cilvēku optimismu, ticību saviem spēkiem un citiem nezināmiem spēkiem, kas veidos labāku nākotni.

Pagasta otrā lielākajā apdzīvotajā vietā — Ārdavā — kādreiz arī bija tautas nams, kolhoza būvēta paliela ķieģeļu celtnē. Ilgu laiku tas stāvēja tukšs. Tagad, lai cik pārsteidzoši tas neizklausītos, te ierīkota baznīca. Kā stāstīja draudzes vecākā Lucija Geriņa, no Ārdavas tālu līdz katoļu baznīcām Nidermuižā — 15 kilometri un Aglonā — 18. Višķu katoļu draudzes mācītājs Antons Aglonietis, kas šejieniēšus izvadīja pēdējā gaitā, kā arī aprūpēja draudzi citos gadījumos, esot atbalstījis vietējo iedzīvotāju centienus ierīkot tukšajā klubā lūgšanu namu, kas tagad pārtapis par baznīcu. Atbalstījis arī materiāli — sagādājis stiklus, krustu, ko pats arī uznesis uz jumta, piešķīrot šai vietai svētumu.

Ēkā, kas bijusi izdemolēta, tagad sienas apstieptas ar savdabīgu tīklveida darinājumu, izvietoti soli lūdzējiem, pie sienām

svētbildes, ierīkots altāris. Vēl zem šī paša jumta — pasta nodaļa, medpunkts, bibliotēka. Un neatrisināta problēma. Draudze raksta vēstules, divreiz savākti paraksti zem lūguma pagasta padomei atļaut draudzei privatizēt šo māju baznīcas vajadzībām.

Pašvaldība meklē padomu, ko darīt, jo šeit vēl ir arī minētās iestādes, kurām Ārdavā nebūtu citu telpu, vai arī atļaut privatizēt tikai pusi mājas. Pa to laiku telpā bojājas griesti, jo pie remonta neviens neķeras klāt, kamēr nav zināms īstais turpmākais saimnieks.

Vienreiz mēnesī šī baznīca pildās ar ļaudīm uz dievkalpojumu, te notiek arī visi katoļu svētki. Atliek priecāties par vecākā gadagājuma ļaužu uzņēmību. Un cerēt, ka pagastā, kur vecie ļaudis spēj nodibināt baznīcu, kur atrodas ar savu muzikālo audzināšanu tālu izdaudzīnātā Pelēču pamatskola, stabilāku vietu un vairāk finansiālas uzmanības no pašvaldības puses iegūs arī kultūras nams.

Galū galā — kur paliek dziedošie, dejojošie, mūzikas instrumentus spēlējošie Pelēču skolas bērni, ienākdami jauniešu kārtā? Piedevām skola ir viena no tām trim vietām rajonā, kur darbojas Preiļu bērnu mūzikas skolas filiāle. Šeit ir gaiši skolotāji, kuru audzēkņi piedalās olimpiādēs un citos rajona mēroga pasākumos, brauc ekskursijās. Varbūt visiem kopā jāpalīdz savam kultūras namam? Un vispirms jau tuvākā lielākā sarīkojuma organizēšanā — rajona Maizes svētkos, kas paredzēti Pelēčos.

L.Rancāne

Muzeja vasara

Kā Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs darbojas vasarā, ko tas piedāvā apmeklētājiem tagad un ko piedāvās turpmāk? Par to pastāstīja muzeja direktore Tekla Bekeša.

Pašlaik muzejā klusāks periods. Parasti ekspozīcijas tiek ierīkotas Preiļu 1. pamatskolas, Preiļu Valsts ģimnāzijas, kinoteātra «Ezerzeme» telpās. Bet šobrīd, kad skolās ir brīvlaiks, bet kinoteātri — remonts, vienīgā aplūkojamā izstāde ir Mariannas Abričkas gleznas Preiļu rajona galvenajā bibliotēkā.

Taču, kaut arī ārējās aktivitātes uz laiku ir mazliet pieklusušas, muzeja darbinieki strādā. Ir iesākta muzeja fondu inventarizācija, jāsakārto 12000 fondos reģistrētās vienības. Sagaidot jubileju, top izstāžu cikls «Preiļu pilsētai — 70». Jau bija skatāma izstāde «No ģerboņa līdz ģerbonim». Gada beigās tiek plānota nākamā — par Preiļu rūpniecības attīstību.

No 12. līdz 23. augustam Līvānos notiks radošā nometne. Tajā ar izstādi, kurā būs skatāmi Preiļu puses mākslinieku darbi, piedalīsies arī muzejs.

Jaunas izstādes un citus pasākumus muzejs plāno septembrī. Turpināsies sadarbība ar skolām programmas «Skola un muzejs»

ietvaros. Iepilnotas tematiskas ekskursijas, regulāras būs Rēzeknes mākslas kolekcijas audzēkņu un pasniedzēju darbu izstādes, kā arī tikšanās ar māksliniekiem Preiļu 1. pamatskolā, Preiļu Valsts ģimnāzijā. Būs lekcijas un skolēnu praktiskie darbi par Preiļu vēsturi. Muzeja darbinieki cer, ka ciešāka veidosies sadarbība ar Preiļu 2. vidusskolu un citām rajona mācību iestādēm.

Rajona lauku kultūras nami un bibliotēkas labprāt uzņem pie sevis mākslas izstādes. Tādas jau bijušas vairākas — «Preiļi gleznās», grafiku izstāde, V.Kokoreviča darbu izstāde.

Muzeja fondi jāpapildina, taču mākslas darbi ir dārgi, bet naudas to iegādei maz. Jau kuro gadu muzeja lielākā problēma ir telpu trūkums. Tāpēc muzejs nevar pilnībā parādīt visu, kas sakrāts fondos.

Vai vasarā — ekskursiju laikā — muzejam ir daudz apmeklētāju, jautāju Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktorei Teklai Bekešai. Viņa atzina, ka liels apmeklētāju pieplūdums neesot jūtams. Mācību gada laikā uz muzeju nākot galvenokārt bērni, bet vasarās vairāk individuālie apmeklētāji, bieži vien arī ārzemju latvieši. Un viņiem te ir ko redzēt.

Jolanta Radziviloviča

Ģimnāzijā būs papilduzņemšana

Preiļu Valsts ģimnāzijā uzņemti 89 audzēkņi.

Viņiem bija jākārt divi iestājeksāmeni — latviešu valodā un matemātikā. Latviešu valodas eksāmens nebija pa spēkam dažiem jauniešiem, kas beiguši skolu ar krievu mācībuvalodu, līdz ar to nācās sapni par mācīšanos ģimnāzijā atmet.

Kopumā dokumentus uzņemšanai bija iesnieguši nedaudz pāri deviņdesmit pamatskolu absolventu — no Krāslavas, Rēzeknes rajona skolām, bet visvairāk — no Preiļu rajona un Preiļu 1. pamatskolas. Vairāk nekā sešdesmit procenti no uzņemto audzēkņu skaita ir 1. pamatskolas absolventi. Audzēkņi tika uzņemti četros novir-

zīenos — humanitārajā, komerczinību, matemātikas un dabaszinību un vispārīgajā. Lielākais konkurss bija humanitārajā un matemātikas, dabaszinību programmu grupā. Tika ņemti vērā olimpiāžu rezultāti un pamatskolas apliecību atzīmes. Tiem, kuri netika šajās grupās, bija jāizvēlas citas.

Sakarā ar to, ka vienā no valsts centrālajiem laikrakstiem ģimnāzijas sludinājumā par uzņemšanu bija nepareizi norādīti datumi, daži jaunieši ģimnāzijā ieradās jau pēc tam, kad uzņemšana bija notikusi. Augustā paredzēta papilduzņemšana.

Šogad ģimnāziju absolvēja 39 audzēkņi. Jaunuzņemto skaits ir krietni vien lielāks, ģimnāzijai nāksies risināt telpu jautājumu.

L.Rancāne

Skolotāju algas palielinās par 7 procentiem

Izdalot 3,7 miljonu latu papildu finansējuma pirmskolas un izglītības iestāžu darbiniekiem, skolotāju algas varēs palielināt tikai par 7%, bet izglītības iestāžu tehnisko darbinieku algu palielinājums varētu būt divas reizes mazāks.

Nolemts, ka algas tiks palielinātas darbiniekiem, kuri strādā Izglītības un zinātnes ministrijas pakļautībā esošajās iestādēs,

pašvaldību izglītības iestādēs, Kultūras, Labklājības un Zemkopības ministriju pakļautībā esošajās profesionālās un augstākās izglītības iestādēs. Nolemts atbalstīt 75% darba algas fonda pieauguma izmantošanu proporcionālam darba algas fonda palielinājumam un par 25% palielināt darba algas fondu tajos rajonos, kuros pēc finansējuma uz vienu bērnu tas ir mazāks nekā vidēji valstī.

«Dienas Bizness»

POLICIJAS ZIŅAS
(no 7. līdz 13. jūlijam)

■ 7. jūlijā Aglonas pagasta Lielajos Dzerkaļos konstatēts, ka no meliorācijas lūkas nozagts vāks. Aka applūdusi, bojāta arī meliorācijas sistēma, bet ūdens applūdinājis T. kartupeļus. Materiāls nosūtīts uz meliorācijas pārvaldi.

Saņemts iesniegums, ka Rušonas pagasta Kastirē M.Jokste pastāvīgi zog no K.P. dārza ogas un dārzeņus.

Ceļa Preiļi-Aglona 6. kilometrā automašīnas Audi 200 vadītājs, kurš nav noskaidrots un noziedzīga vietas aizgājis, neizvēlējās pareizu braukšanas ātrumu, nobrauca no ceļa un ietriecās kokā. Pasāžieris V.V. ar smagiem miesas bojājumiem nogādāts Preiļu slimnīcā. Lietas materiāli atrodas ekspertīzē.

Automašīnas Ford Transit vadītājs V.Daugavietis, braucot pāri Dubnas tiltam Līvānos, neievēroja drošu distanci un ietriecās pa priekšu braucošajā automobilī. Bojāti abi transporta līdzekļi, cietušo nav. Sastādīts administratīvais protokols.

V.Martinovs savas mājas kāpņu telpā Līvānos, Rīgas ielā 37a veica hulgāniskas darbības. Sastādīts administratīvais protokols.

Līvānos, K.Valdemāra ielā 18a bez vardarbīgas nāves pazīmēm atrasts J.Patmalnieka (dzimis 1925. gadā) liķis.

Ceļa Līvāni-Preiļi 32. kilometrā automašīnas VW Scirocco vadītājs V.Romanovskis netika galā ar sava transportlīdzekļa vadību, nobrauca no ceļa, mašīna apmetā vairākus kuleņus. Pasāžieris A.P. nogādāts Preiļu slimnīcā. Lietas materiāli atrodas ekspertīzē.

Līvānos K.Kolesņikovs veica hulgāniskas darbības pret nepilngadīgo R.K. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Saņemts iesniegums par to, ka Rožupes pagasta iedzīvotājs P.Jegorovs sistemātiski alkohola reibumā rīko ģimenes skandālus.

No mājas Sutros, Uzvaras ielā 1 R.Volontei pazudis velosipēds. No tiek izmeklēšana.

■ 8. jūlijā automašīnas Ford Sierra vadītājs N.Zinovjevs Preiļos, Cēsu ielā 6 ietriecās mājas apžogojumā. Sastādīts administratīvais protokols.

V.Fedotovs, būdams alkohola reibumā, sarīkoja ģimenes skandālu Preiļos, Daugavpils ielā 71-4.

No Stabulnieku darbnīcām pazudusi piekabe MBY-10 sarkanā krāsā. Notiek izmeklēšana.

Naktī uz 8. jūliju Silajāņu pagasta Špakos no J.Belajevas mājām pazudusi aita.

Galēnu pagasta iedzīvotājam J.Leimanim pazudis velosipēds, kas bija atstāts Galēnos pie ceļa Preiļi-Vilāni.

Rožkalnu pagasta Kļaviņos no L.Litavnieka ganībām pazudusi govys. Ierosināta krimināllieta.

Rušonas pagasta Aglonas stacijā Z.Tarasova izdara hulgāniskas darbības pret G.L.

■ 9. jūlijā P.Kluss Silajānos nelikumīgi tirgoja alkoholiskos dzērienus. Sastādīts administratīvais protokols.

K.Kokins Līvānos, Vidzemes ielā 18 sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 10. jūlijā Silajāņu pagasta Červonņikos tika piekauta R.L. Ceļa Stolderi-Upmala 4. kilometrā P.Kudiks, vadot Opel Kadett, netika galā ar vadību un ietriecās kokā. Bojāts automobilis, bet vadītājam sastādīts administratīvais protokols.

Sutru pagasta Kauparniekos V.Prikulis sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

Ē.Surgunts konstatēja, ka no viņa meža Riebiņu pagasta Morgās nozagētas un pazudušas 16 egles.

■ 11. jūlijā Galēnos J.Brūders alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols. Preiļos, Aglonas ielā 15 A.Brakovskis alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu. Arī O.Andrejevs alkohola reibumā skandalēja savā ģimenē Līvānos, Jelgavas ielā 7. A.Ivbulis alkohola reibumā tramdēja ģimeni Preiļu pagasta Ličos.

Līvānos, Lāčplēša ielā notika sadursme starp automašīnām BMW 318 un UAZ 3152. Bojātas abas mašīnas, bet cietušo nav. Uz ceļa Līvāni-Preiļi Ličos notika sadursme starp GAZ 53 un Opel Ascona. Bojātas abas automašīnas, cietušo nav.

Nepazīstams jauniešs Līvānos pie dzelzceļa stacijas piekāva J.I. un atņēma polietilēna maisiņu ar grāmatām.

■ 12. jūlijā Aizkalnes pagasta Kažemākos J.Verze, būdams alkohola reibumā, izdara hulgāniskas darbības. Sastādīts administratīvais protokols.

Silajāņu pagasta Špakos F.Belajevam aizdegās dzīvojamā māja. Bet A.Vītola Stabulnieku pagasta Puduļu Ūgaiņos aizdedzināja P.B. sienu.

Preiļos atpūtas kompleksā «Malibū» A.Jakovļevs un S.Kurzemniece piekāva J.K.

■ 13. jūlijā Rušonas pagasta Gailiņu klubā izcēlās kautiņš, kura laikā tika bojāta J.A. automašīna, bet tās īpašniekam nodarīti miesas bojājumi.

N.Tipuks Preiļos, Aglonas ielā 34 sarīkoja skandālu. Arī V.Pastars skandalēja ģimenē Preiļos, Aglonas ielā 41. Toties J.Pastars regulāri rīko ģimenes skandālus Rudzītos, Jaunatnes ielā 2-11. Skandalēja arī Līvānos, šoreiz Rīgas ielā 57-38, kur ģimeni tramdēja A.Peisinieks.

Preiļu slimnīcā ar galvas sasitumiem un smadzeņu satricinājumu nogādāts K.G.

Uzmanību automobiļu īpašniekiem!

Naktī uz 14. jūliju no Rēzeknes ielas 28 nama pagalma aizdzīta kārtējā automašīna — Audi 80. Pēdējo mēnešu laikā Audi markas automašīnu aizdzīšana kļūst arvien biežāka.

Ko lai saka, Preiļi līdz šim bija visai mierīga un klusa pilsētiņa, tāpēc automobiļu īpašnieki mierīgu prātu atstāj savus braucamos māju pagalmos. Garnadziem par labu ir arī tas, ka pilsētas ielas un pagalmi naktīs netiek apgaismoti.

Atliek tikai piebilst — sargājiet savus automobiļus paši, un tad arī Dievs jūs sargās!

Policijas ziņas publicēšanai sagatavoja L.Kirillova

**Latgales apgabaltiesā
lietas izskata rindas kārtībā**

Jau ilgāku laiku saņemam lūgumus un pieprasījumus par ātrāku lietu izskatīšanu Latgales apgabaltiesā. Tādēļ vēlos ar avīzes starpniecību iepazīstināt interesentus, kādi darba rezultāti un perspektīvas ir lietu izskatīšanā.

Kad 1995. gadā sākām strādāt, bijām tikai trīs tiesneši no paredzētajiem 20, pašreiz esam septiņi no paredzētajiem 18 (šogad februārī Jēkabpils rajonu nodeva Zemgales apgabaltiesai). Tas ir atstājis smagu ietekmi, jo iekrājušās lietas ar šādu tiesnešu skaitu ātri izskatīt nevaram. Vienīgais panākums ir tas, ka pēc divu tiesnešu apstiprināšanas kopš šī gada aprīļa ir iespējams variēt ar tiesnešu sastāvu un vairāk veikt uzmanības apelācijas lietu izskatīšanai.

Esam pūsgadā izskatījuši par 11 krimināllietām vairāk nekā pirmajā pusgadā pagājušajā gadā un samazinājuši kaut nedaudz šo lietu atlikumu. Ievērojami esam izskatījuši vairāk krimināllietu apelācijā, kad pārsūdz rajona vai pilsētas tiesas spriedumus — 6 mēnešos šogad — 89 pret 48 pirmajā pusgadā 1996. g. Taču atlikumā ir vēl 122 neizskatītas apelācijas lietas.

Ļoti traucē tiesas darbā lietu atlikšana (visbiežāk sastopamais iemesls — cietušo, liecinieku neierašanās tiesas sēdēs, advokātu trūkums, slimības un citas likstas). Tā no 75 izskatītām krimināllietām pirmajā instancē tikai 42 izdevās izskatīt bez atlikšanas, 21 lieta izskatīta otrajā reizē, 8 — trešajā reizē, bet 4 — tikai ceturtajā reizē.

Katastrofāls stāvoklis ir civilietu izskatīšanā — pusgadā ir izskatītas pirmajā instancē (īpašumu tiesības uz zemi, ēkām, maksātnešpēja, adopcijas, vēlēšanu tiesību pārkāpumi u.c.) — 131 lieta, gadu iepriekš bija izskatītas 105 lietas. Taču atlikums vēl ļoti liels — 364 lietas.

No katrām piecām lietām divas lietas nenotiek tādēļ, ka nav ieradušies visi procesa dalībnieki, vai nav attiecīga pilnvarojuma. Ja no uzņēmuma ierodas pārstāvis bez pilnvaras, lieta nevar notikt, arī pagastu pārstāvjiem bieži šādas pilnvaras nav.

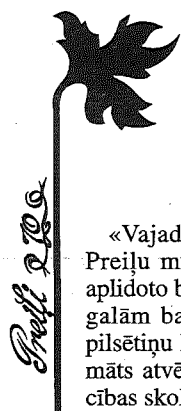
Apelācijas instancē pabeigtas 79 civillietas, 1996. gada 1. pusgadā 47, bet to neizskatītais atlikums 377, tādēļ viegli aprēķināt, ka lietu izskatīšana jāgaida gadiem ilgi. Ja tiesnešu skaits nepalielināsies, tad gadi var pārvērsties par daudzmiem gadiem. Vairbūt jaunais Civilprocesa likums atdos daļu lietu izskatīšanā rajona un pilsētas tiesām, pašreizējās izmaiņas, ka šīs tiesas skatās strīdus, kuri izriet no saistību tiesībām un nepāsniedz Ls 15000, nekādas lielas izmaiņas slodzē neradīs.

Katrā trešā apelācijas tiesas sēdē nozīmētā civillieta nenotiek, iemesli tie paši, kas citās lietās.

Nevaru apmierināt lūgumus par lietu ātrāku izskatīšanu, jo tās skatām rindas kārtībā, vienīgais izņēmums ir lietas par vēlēšanām, tās izskatām likumā noteiktajā īstajā termiņā.

Ja paši prāvnieki un liecinieki būtu kārtīgāki, tad citiem tik ilgi nebūtu jāgaida rindā. Kā redzams, cits citam taisa sliktumu.

**K.Valdemiers,
Latgales apgabaltiesas priekšsēdētājs**

SKATS PAGĀTNĒ

**No Preiļu lauksaimniecības
skolas vēstures**

Preiļi & Co.

«Vajadzēja notikt, ka Preiļu muižā ar teikām aplūdoto baltu pili, lakstīgalām bagāto parku un pilsētiņu kaimiņos nodomāts atvērt lauksaimniecības skolu.

Agrārā reforma atstāj bez nozīmes mērķa neizmantošas muižas ēku un pili. Biedrībām un pašvaldībām rodas vēlēšanās tās sagrādīt. Izceļas skolu atvēršanas drudzis, kur skola bieži vien ir tikai izkārtne. Šis drudzis skar arī preiliešus. Vietējie darbinieki cilā jautājumu par lauksaimniecības skolu Preiļos pēc tam, kad lauksaimniecības izmēģinājumu stacijai tie tiek atrasti par nederīgiem un tā novietojas Vidsmuižā.

Dome dabū rakstisku formu Daugavpils apriņķa likvidācijas valdes 1923. gada 17. decembra sēdē. Nolemts lūgt Zemkopības ministriju atļaut atvērt Preiļos lauksaimniecības vidusskolu. Doma jauka, bet pavisā pieeja, kā vēlāk izrādījās, arī līdzekļu trūkums. Zemkopības ministrija izšķīrās par divgadīgo lauksaimniecības skolu.»

Tā savās atmiņās par Preiļos aizvadītajiem gadiem raksta lauksaimniecības skolas pirmais pārzinis O.Salmiņš. Viņa un vēlāko šīs mācību iestādes pārzīņu atmiņu pieraksti apkopotu un atrodami Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejā.

«Preiļu lepnums ir muižas krāšņais un ap 24 ha lielais parks, kas kādreiz bijis nožogots no ārpusaulas ar mūra un galvenā kārtā ar koka sētām un 3-4 m dziļu grāvi, kas tomēr radies laikā nesen. Pēc pasaules kara un tautas patvaļas dienām gan no parka žogiem un muižas krāšņumiem, kā visur, palikušas tikai apburzītas drupas. Pēc nostāstiem muižas centrs vienmēr nav atradies tagadējā vietā. Pirmatnējais esot bijis netālu no tagadējās Cīšu sādžas. Te par-

kā tiešām vēl iespējams sameklēt ēku pamatu atliekas.

Vecā pils, no kuras vēl redzama daļa pagraba telpu, pastāvējusi pirms 1812. gada kara un bijusi trīsstāvu koka ēka, kas pēc jaunās pils uzcelšanas pārveidota par vienkāršu ēku.

Pirms jaunās pils celšanas mesti kauliņi par centra pārvietošanu uz Anspakiem, 4 km no Preiļiem uz Rušonas pusi. Te tad arī uzcelta tagad redzamā pils. Pēc nostāstiem kāda toreizējā muižas īpašnieka Borha kundzei, jaunajai grāfienei, pirmajās viesībās pils tā neiepatikusi, ka viņa, nenogaidot viesību beigas, aizbraukusi, teikdama šo «vanagu ligzdu» neapmeklēt. Pēc minētā grāfienei par patiku būvēta Preiļu muižas jaunā pils. Celtne pabeigta 1862. gadā.

Kad rakti dabīgā stilā veidotie, ap 6 ha kopplatībā, vēl tagad pastāvošie Preiļu parka dīķi un kanāli, kas parku sadala sešās salās, par to trūkst ziņu. Un zīmīgi, ka neviens no apkārtnes vecākiem ļaudīm pat nostāstus par šiem darbiem neatminas.

Tomēr, liekas, lieli rakšanas darbi parkā izdarīti arī ap jaunās pilsbūves laikmetu, jo uz gazona, kas starp «mīlestības» kalniņu un abām dīķa iztekām, netālu no slūžām, ņemot mālu vecās pils pagraba griestu segšanai, skolas pārzīņa klātbūtnē strādnieki izraka vara naudas gabalu — zem māla slāņa ap 2 m dziļumā virs tiltveidīgi novietotiem koka gulšņiem, zem kuriem sākās purvainā melnzeme. Tas bija Krievijas divu kaņķu naudas gabals ar 1856. gada skaitli.

Neapšaubāmi, ka «mīlestības» kalniņa virsotne mākslīgi uzmesa, tāpat tā piekājes biežais mēģeļa māla slānis. Līdzīgā kārtā mākslīgi paaugstināts dejas laukuma uzkalns uz salas, rīkot dziļo grāvi, kas tagad vēl vietām līdz 4 m dziļš. Dīķa apkārtnē kādreiz

bijusi rotāta statuetēm kokgriezumā, kādēļ tās bez pēdām nozudušas. No izpriecas un atpūtas celtnēm parku rotājuši puķu tornis, paviljons uz «mīlestības» kalniņa un mednieku pils laukumā pie lielajām sudraba papelēm.

Pie Rušonas ceļa vārtiem atradusies sarga mājiņa, bet uz kanāla krasta, kas netālu no dejas laukuma, kļieģeļu celtnīte — kunģu pirts. To nojauca skolas atvēršanas gadā pils remontu vajadzībām.

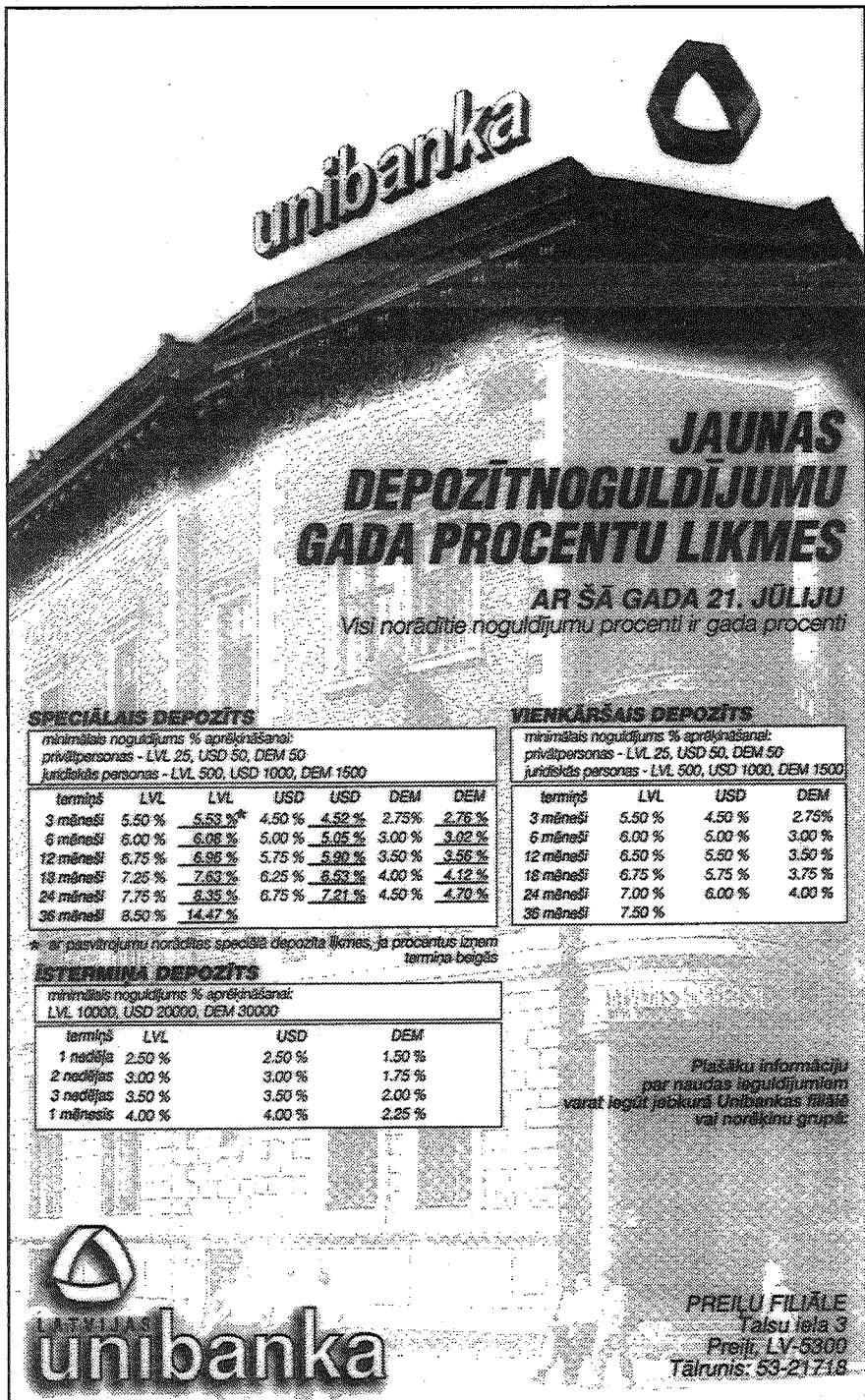
No muižas īpašniekiem tauta atminas četrus vārdus: grāfu Borhu, Molu, kas muižu ieguvis azartspēļu ceļā, Guļķeviču un pēdējo — Igaunijas vācietis Hippiusu. Visdziļāk tautas atmiņā iespiedies Guļķevičis, kāds augsts Krievijas galma ierēdnis, plaša vēriena celtniecības mīļotājs, apbrīnojams filantrops un zemnieku, sevišķi latviešu, draugs, bet vientiesīgs un neprāša saimniecības lietās.

Zemniekiem Guļķevičis izpalīdzējis plašos apmēros. Dažkārt kritušas govys vai zirga īpašniekiem ļāvis pašiem izvēlēties no muižas ganāmā pulka lopiem pēc patikas, ko daudzi izmantotājuši ļaunprātīgos nolūkos. Bijis arī liels bērnu draugs, vaļas brīžos pat pasniedzis stundas latviešu pamatskolā. «Labs bija, bet bez bīksēm nācās atstāt muižu,» mēdza raksturot viņu zemnieki.

Pretēji Guļķevičam Hippiuss saimniekojis vienai dienai. Plēšis uzcelto, pārdevis mežu un visu, kas iespējams. 1926. gadā, dzīvodams savā neatsavināmajā daļā, viņš apciemoja arī skolu, atstājot sīkumaina un mantkārtīga cilvēka iespaidu.»

Nākamajā publikācijā lasīsim tālāk Preiļu lauksaimniecības skolas pārzīņu rakstīto skolas vēstures grāmatu. Iepazīsimies ar to laiku teikām par muižu un pili, par skolas dibināšanu.

**Materiālu sagatavoja
L.Kirillova**

unibanka

JAUNAS DEPOZITNOGULDĪJUMU GADA PROCENTU LIKMES

AR ŠĀ GADA 21. JŪLIJU
Visi norādītie noguldījumu procenti ir gada procenti

SPECIĀLAIS DEPOZĪTS
minimālais noguldījums % aprēķināšanai:
privātpersonas - LVL 25, USD 50, DEM 50
juridiskās personas - LVL 500, USD 1000, DEM 1500

termiņš	LVL	USD	DEM	DEM
3 mēneši	5.50 %	5.53 %*	4.50 %	4.52 %
6 mēneši	6.00 %	6.08 %	5.00 %	5.05 %
12 mēneši	6.75 %	6.85 %	5.75 %	5.80 %
18 mēneši	7.25 %	7.37 %	6.25 %	6.33 %
24 mēneši	7.75 %	7.88 %	6.75 %	6.81 %
36 mēneši	8.50 %	8.62 %	7.50 %	7.53 %

VIENKĀRŠAIS DEPOZĪTS
minimālais noguldījums % aprēķināšanai:
privātpersonas - LVL 25, USD 50, DEM 50
juridiskās personas - LVL 500, USD 1000, DEM 1500

termiņš	LVL	USD	DEM
3 mēneši	5.50 %	4.50 %	2.75 %
6 mēneši	6.00 %	5.00 %	3.00 %
12 mēneši	6.50 %	5.50 %	3.50 %
18 mēneši	6.75 %	5.75 %	3.75 %
24 mēneši	7.00 %	6.00 %	4.00 %
36 mēneši	7.50 %	6.50 %	4.50 %

STERMĪNA DEPOZĪTS
minimālais noguldījums % aprēķināšanai:
LVL 10000, USD 20000, DEM 30000

termiņš	LVL	USD	DEM
1 nedēļa	2.50 %	2.50 %	1.50 %
2 nedēļas	3.00 %	3.00 %	1.75 %
3 nedēļas	3.50 %	3.50 %	2.00 %
1 mēnesis	4.00 %	4.00 %	2.25 %

* ar pasvārdījumu norādītais speciālais depozīta likums, ja procentus izņem termiņa beigās

Plašāku informāciju par naudas ieguldījumiem varat iegūt jebkurā Unibankas filiālē vai norādītu grupā.

PREIĻU FILIALE
Talsu iela 3
Preiļi, LV-5300
Tālrunis: 53-21718

Tūrisma firma «Ripo» piedāvā
7 dienu ceļojumu uz Čehiju.
Cena Ls 45. Uzziņas pa tālr.
248-66001, 248-66032.

Ar š.g. 1. jūliju, saskaņā ar PVAS «Latvijas gāze» Tehniskās pārvaldes veiktajiem aprēķiniem, noteikta sašķidrinātās gāzes cena par 1 m³ centralizētās gāzes apgādes sistēmās ar uzstādītiem skaitītājiem: maksa par gāzi 0,675 Ls/m³ plus PVN 18% - 0,121 Ls/m³. Realizācijas cena 0,796 Ls/m³.

Preiļu GAR

19. jūlijā būs pārdošanā melni un raibi dienakti veci cāļi un broilieri cāļi, kā arī cāļu barība Ārdavā 7.50, Aglonā 8.00, Jaunaglonā 8.20, Aglonas stac. 8.30, Baškos pie autobusa pieturas 8.40, Kastīrē 8.50, Preiļos 9.00, Riebiņos 10.00, Stabīniekos 10.20, Galēnos 10.30, Silukalnā 10.50, Polkoronā 11.10, Pieniņos 11.30, Smelteros 11.50, L.Anspokos 12.00, Priekuļos 12.10, Rudzātos 12.30, Lūzeniekos 12.40, Turkos 13.00, Līvānos pie universālvēlveida 13.10, Rožupē pie pasta 13.40, Vanagos 14.00, Upmalā 14.20, Rimicānos 14.30, L.Klaparos 14.40, Pilišķos 15.00, Pelēcos 15.10, Nidermuizā 15.20.

Barkavas lauksaimniecības skola uzņem audzēkņus 1997./98. m. g. šādās specialitātēs:

- lauku māju saimniece ar specializāciju tūrisma,
- zemkopis ar specializāciju tūrisma,
- kārtbūnieks.

Mācību laiks 3 gadi 10 mēneši;

- lauku māju saimniece ar specializāciju maizes cepšanā,
- zemkopis ar specializāciju graudu pārstrādē.

Mācību laiks 2 gadi 10 mēneši.

Uzņem ar deviņgadīgās skolas aplieciņu, kurā atzīmē nav zemāka par 4 ballēm;

- augstas kvalifikācijas kurss.

Mācību laiks 9 mēneši;

- mācītis būvstrādnieks,
- mācīta laukstrādniece ar specializāciju maizes cepšanā.

Mācību laiks 1 gads 10 mēneši.

Uzņem ar deviņgadīgās skolas aplieciņu, kurā atzīmē ir arī zemāka par 4 ballēm.

Sīkāka informācija pa telefonu 248-36722.

Pārdod: miglotājus; minerālmēslu kļiedētājus; kartupeļu stādītājus; sienu grābekļus; «Julas»; preses šņori; kardanus un to rezerves daļas.
Tālr. 5348546 rītos, vakaros.

Zemnieku saimniecība «Olūts»
Preiļu pagastā «Ličos» iepērk:
priedes, egles zaģbaļķus.
Tālr. 24646.

KEMIRA
REMONTNIEKS

Piedāvā:

- minerālmēslus ziemājiem: NPK 0:11:20, NPK 13:16:18;
- amonija salpetri, kālija hlorīdu, superfosfātus;
- augu aizsardzības līdzekļus.

Mūsu adrese: Aglonas stacijā,
Avotu ielā 9. Tālr. 65147.

AGA
Jauns GĀZU TEHNISKAIS CENTRS

PREIĻOS

• SIA «Lauku tehnika», Pils iela 14,
tālr. 23385.

• SKĀBEKLIS • ACETILĒNS • ARGONS • OĢĻSKĀBĀ GĀZE
• GĀZES BALONU NOMA • METINĀŠANAS APRĪKOJUMS

«AGA» SIA: Pulkveža Briēža iela 15, Rīga, LV - 1010, tālr. 7322448, 7325191, fakss 7322299

PAR LABĀKĀJĀM CENĀM PĒRK UN PĀRDOD
SERTIFIKĀTUS
LOTERIJA

Pie mums pārdošas sertifikātu grāmatīņas reizi mēnesī piedalās izlozē, kur laimētāji atkārtoti saņem tādu naudas summu, kādu saņēma, sertifikātus pārdojot.

PREIĻU PILSĒTAS DOMĒ, TĀLR. 21075, LĪVĀNOS, STACIJAS 1 (BIJUŠAIS PAKALPOJUMU KOMBINĀTS), TĀLR. 44228.

Līvānos veic kopēšanas darbus.
Pakalpojumu cena 2 santīmi. Tālr. 44228.

Preiļu pasta nodaļās — Preiļos - 1, Aglonā, Galēnos, Riebiņos, Rimicānos, Rožupē, Stabulniekos, Sutros un Līvānos no iedzīvotājiem iepērk privatizācijas sertifikātus par tirgus cenām. Tuvāka informācija pa tālr. 22499 un minētājās pasta nodaļās.

Pērk privatizācijas sertifikātus par visaugstākajām cenām Preiļos, Brīvības ielā 1, 2. stāvā katru darbdien no 9 līdz 17, tel. 22700, un Līvānos, pasta ēkā 1. stāvā, tel. 42663. Strādājam arī sestdienās.

18., 19., 20. jūlijā no 8.00 līdz 13.00 Preiļos un Līvānos būs pārdošanā Holandes dējējvistas, gaļas broileri, zosis un pilēni.

Pārdod

jaunus ledusskapjus, saldētavas «Snaige». Piegāde, garantija 1 gads. Tālr. 21268;

Opel Record, 2,0 i, 1984. g., 1400 \$ vai maina pret mežu. Tālr. 22971 vakaros;

Opel Kadett, 1,3, 1983. g. Tālr. 21037;

NISSA-522 M; siena vāļotāju vai maina. Tālr. 43339 vakaros;

M-2140; GAZ-52. Tālr. 21600;

GAZ-53 pašizgāzēju; GAZ-52; cetrkorpusu arku; uzkarināmo kultivatoru; vācu ķīpu siena presi T-40, MTZ; jaunu vienjūgu vai divjūgu zirgvilces plaušmašīnu. Tālr. 36532, 33733;

lielo Jūlu; presi K-453; šķīvju diskus; degvielas mucu (8 m³). Tālr. 16257;

paštaisītu traktoru (dizelis) ar uzkarināmiem agregātiem. Tālr. 65069;

traktora mucu (3 t). Tālr. 22188;

sienu rulonos. Tālr. 18110;

ledusskapi ŠH-0,80 M; elektroplīti. Tālr. 55743 vakaros;

miglotājus (400 l, 600 l, 800 l); minerālmēslu kļiedētājus; ruļļu presi; cementu; kaļķi. Tālr. 65147;

māju Arendolē. Tālr. 56602, 56805;

māju Preiļos. Tālr. 22188;

lauku māju. Tālr. 22948, 24157;

divstāvu dzīvokli siera rūpnīcas rajonā. Tālr. 21098.

Irē

garāžu. Tālr. 21526.

Maina

vienstābas dzīvokli pret divstābu. Var būt parāds. Tālr. 21261, 24559.

Dažādi

Transporta līdzekļa pakalpojumi koku pārvadāšanai. Tālr. 8-29-354800.

Mūrē krāsnis, kamīnus. Tālr. 23269.

Pazaudēti dokumenti uz A.Sisojeva vārda. Zvanīt 21595.

RĪGAS FENIKSS
APDROŠINĀTĀJU GRUPA

Sauszemes transportlīdzekļu
īpašnieku civiltiesiskā (obligātā) apdrošināšana Preiļos, Brīvības ielā
76 (blakus CSDD). Tālr. 23030

† Aina Akmentiņa

(26. 07. 1933. g. — 11. 07. 1997. g.)

Nav nāves tam, kas gara sēklu sējis, Grauds dvēselē kritīs, zaļā asnā dīgst...

Ē.Raisters

Vasaras saule un ziedu smarža pavada vēl vienu dzīvi... Mūsu kolēģe Aina Akmentiņa sešdesmit četrus gadus vecumā aizgājusi mūžībā.

Skolotāja dzimusi Jēkabpils rajona Kūku pagastā. Pedagoģes gaitas viņa uzsāka 1952. gadā pēc Rēzeknes pedagogiskās skolas beigšanas. No 1955. g. strādājusi Aizkalnes pamatskolā, kā 1. — 4. klašu skolotāja. Gandrīz četrdesmit darba gadi aizvadīti Aizkalnes pamatskolā mācot un audzinot pagasta vairākas paaudzes. Aina Akmentiņa vairākkārt strādājusi pagasta vēlēšanu komisijā, darbojusies kā tiesu piesēdētāja, aktīvi piedalījies ciema sabiedriskajā dzīvē. Darbs, atbildības izjūta, dziļa dvēseliskuma pilna sirds... Tas bija.

Atvadāmie no Tevis un noliekam galvas šajā bēdu brīdī. Nu ir miers pēc rūpēm, steigas, sāpēm... Nu ir miers.

Aizkalnes pamatskolas kolektīvs

Viņa visus tos vārdus mācēja, no kuriem silts gaišums ausa. Viņa šai dzīvē bij pretimnācēja, labdienas teicēja. Ausma.

L.Bridaka

Sērojam kopā ar Ainas AKMENTIŅAS tuviniekiem, pavadot viņu aizsaulē.

Aizkalnes pagasta padome un vēlēšanu komisija

Bij dzīve, darbs, mīlestība, Bij prieks — zaļš, šalčošs kā bērzs. Un bij arī ciešanas, sāpes...
Atvadu brīdī esam kopā ar kolēģes Ainas AMENTIŅAS ģimeni.
Aizkalnes pamatskolas kolektīvs

Laiks apstājies.
Ir tikai sirdis palikusi sāpē.
Dalām sāpju smagumu ar Āriju Akmentiņu, no SIEVAS uz mūžu atvadoties.
Jasmuižas teātra kolektīvs

Pie mātes kapa šodien klusi Sirds atvadoties tūkstoš paldies teic.
A.Auziņš
Esam kopā ar tevi, Helēn, no MĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.
Pelēču pamatskolas skolotāji

Lai tēva mila paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēkus smelt.
J.Rainis
Izsakām dziļu līdzjūtību Dmitrijam Kirilovam, TĒTI smiltājā izvadot.
A/s «Preiļu siers» kolektīvs

Vakars lielu mieru
Kā vēsu palagu klāj.
M.Čaklais
Skumstam kopā ar tuviniekiem, mūsu kolēģi Gaļinu PUČKOVU zaudējot.
Rajona krievu valodas skolotāju MA